

Orędownik

Codziennie ilustrowane pismo narodowe i katolickie

Nr. 18

Rok 67

Sobota, dnia 23 stycznia 1937

Delegacja episkopatu, z kardynałem Daugherty na czele, udająca się na kongres eucharystyczny do Manili, przyjęta została przed odjazdem przez sekretarza stanu Watykanu kardynała Pacelli'ego.

Lotnik francuski Doret wystartował z mechanikiem Micheletti do raidu lotniczego Paryż — Tokio. Start nastąpił z Le Bourget, a trasa prowadzi przez Niceę, Rzym do Brindisi. — dalej Kair — Bagdad — Basra — Karachi — Rangun — Hanoi — Tokio.

Brindisi (PAT.) Doret, który wraz z radiotelegrafistą Micheletti wystartował z Le Bourget do lotu Paryż — Tokio, wylądował w Brindisi o godz. 14 min. 30; zaopatrzywszy się w benzynę, wyruszył do Kairu. Kair. (PAT.) Lotnik Doret wylądował w Kairze o godz. 0.45 czasu lokalnego i o godz. 5 rano wystartował do Bagdadu.

„Nie pozwalamy!“ — wołają chłopci, osadnicy wojskowi i inteligenci polscy Wołynia

Sprawa Teodora Ziemlickiego w Beresteczku

Sprawa p. Teodora Ziemlickiego, łodzianina, funkcjonariusza pocztowego, obecnie „ze względów służbowych“ deportowanego do Beresteczka, którą chcemy dziś Czytelnikom opowiedzieć, rzuca jaskrawe światło na dwa ważne zagadnienia w Polsce. Pierwsze z nich to wciąż jeszcze aktualne metody, stosowane wobec urzędników, którzy, jako obywatele, mają odwagę wyznawać zgodne ze swoim sumieniem credo polityczne, i skutki tych metod. Drugie zagadnienie, specjalnie w tej chwili aktualne, odnosi się do stanowiska Żydów wobec tych Polaków-urzędników, którzy uważają sobie za obowiązek służyć swoim współrodakom i popierać ich w walce o uniezależnienie i unarodowienie handlu w Polsce.

Ale lepiej niech z nas mówią same fakty.

Dobry pracownik

P. Teodor Ziemlicki, jako funkcjonariusz pocztowy, rozpoczął służbę w r. 1926 w Łodzi. Młody, pełen energii człowiek, dzięki swoim zdolnościom i poświęceniu w pracy i zaletom charakteru szybko zdobył sobie zaufanie swoich przełożonych i swoich kolegów. Jako urzędnik, jak się to mówi, miał pozycję murowaną, a koledzy powierzyli mu liczne zaszczytne funkcje w różnych organizacjach zawodowych i społecznych. Z ramienia Związku Pocztowców w Łodzi był często wybierany na różne zjazdy i kongresy. Pracował społecznie z entuzjazmem i wiarą, że ta praca dobre wydaje plony.

„Dobra marka“ p. Ziemlickiego, jako działacza społecznego, zaczęła się psuć w r. 1933 od tej chwili, gdy pewni osobnicy wzięli mu za złe, że jest członkiem Stronnictwa Narodowego, i odkryli „zbrodnię“, że jego działalność społeczna idzie po linii ideałów narodowych. Odtąd p. Ziemlicki zaczął tracić na wartości i równocześnie zaczęły się prześladowania. W Związku Pocztowców, gdzie przed tym służył jako dobry organizator, najpierw go utraciono, a po tym nie wpuszczano nawet

na zebrania, bojąc się, aby „niepotrzebny człowiek“ nie zabierał głosu.

Pierwsze przeniesienie

Szykanowanie p. Ziemlickiego trwało dalej. Mimo to nie zrażał się ten mocny człowiek niczym. Przeciwnie, nie zwracając nawet uwagi na niskie pobudki swoich prześladowców, tym usilniej pracował w Stronnictwie Narodowym, gdzie poświęcił się specjalnie akcji uświadamiającej i oświatowej wśród robotników. Z jego inicjatywy powstało w tym czasie świetnie rozwijające się koło Stronnictwa Narodowego Łódź-Dąbrowa. W listopadzie 1935 r. p. Ziemlickiego zwolniono z poczty głównej Łódź 1 i przeniesiono do urzędu pocztowo-telegraficznego Łódź 4. To go nie zraża. Wypełniając swoje obowiązki, jako urzędnik, jak najlepiej, wolne chwile nadal zużywa na pracę oświatową wśród robotników-narodowców. W lutym 1936 zostaje przeniesiony do urzędu pocztowego w Skolimowie pod Warszawą. Tutaj znowu poza wzorową pracą jako pocztowiec, rozwinął działalność społeczno-polityczną. Z jego inicjatywy powstaje w Skolimowie pierwsze koło Stronnictwa Narodowego, któremu sam prezesuje. Społeczeństwo polskie, dotąd w Skolimowie rozbite, zaczyna się konsolidować i myśleć o stworzeniu polskich warsztatów pracy i handlu. Żydzi są tym wyraźnie zgorzeleni. Wieść o tym, że p. Ziemlicki ma być usunięty ze Skolimowa, przyjmują z z żywą radością.

Beresteczko

Istotnie dnia 7 października 1936 r. p. Ziemlicki zostaje znów „ze względów służbowych“ przeniesiony ze Skolimowa. Tym razem do wyszukanego miejsca, do zażydzonej miasteczka na Wołyniu, Beresteczka.

Rozejrzawszy się w stosunkach zażydzonego Beresteczka, p. Ziemlicki doszedł do przekonania, że tutaj dopie-

ro otwiera się dla niego nowe pole pracy. Miejscowi Polacy robili na nim wrażenie niewolników żydowskich. Nie tylko, że nie mieli żadnej swej placówki handlowej czy rzemieślniczej, któreby uniezależniły ich od Żydów, ale nie mieli nawet własnej samodzielnej organizacji społecznej, w której mogli by zastanowić się nad swą dolą i omówić środki zaradcze.

P. Ziemlicki zdaje sobie sprawę z trudności, na jakie napotka przy organizowaniu opinii polskiego społeczeństwa. To też pierwszą jego myślą jest poruszenie opinii. Wie, że uczynić to może przez prasę narodową, a zwłaszcza „Orędownik“, którego też tutaj zaraz sprowadza. Po trzech miesiącach pokaźna ilość egzemplarzy „Orędownika“ robi swoje, zwłaszcza, że p. Ziemlicki sam redaguje miejscową kronikę, oraz pisuje artykuły, w których maluje miejscowe stosunki i demaskuje szkodliwą dla państwa robotę czynników żydo-komunistycznych.

Przygotowawszy sobie w ten sposób grunt, zakłada koło Stronnictwa Narodowego, które mimo trudności i szykan pracuje i rozwija się pod jego osobistym kierownictwem.

Historia pewnego artykułu

Na tę robotę p. Ziemlickiego Żydzi patrzyli najpierw z niepokojem, zwłaszcza, że razem w nim dotarła do Beresteczka opinia o jego antyżydowskim nastawieniu i narodowym światopoglądzie. Niepokój ten z czasem przemienia się w agresywną postawę Żydów wobec p. Ziemlickiego, a po artykule (nr 190 „Orędownika“ z dnia 19 października 1936 r.), w którym p. Ziemlicki nie skąpił słów prawdy o wpływach miejscowego żydostwa, Żydzi zaczynają szaleć. Nazywają odtąd Ziemlickiego „tarrorystą“.

Za artykuł ten, podpisany pełnym imieniem i nazwiskiem przez p. Ziemlickiego, wytoczono mu dochodzenia

dyscyplinarne, jak wynika z poniższego odpisu dokumentu:

Dyrekcja Okręgu Poczty i Telefonów w Lublinie

Nr SO 412/2517.

Lublin, dnia 8. 1. 1937 r.

Do

Pana Teodora Ziemlickiego
prow. mł. pocztyliona
w upt. Beresteczko.

Stosownie do § 10 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 VII 1936 r. o Komisjach Dyscyplinarnych i postępowaniu dyscyplinarnym przeciwko pracownikom państw. przeds. „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“ (Dz. U. R. P. nr 57 poz. 417) wszczytnam przeciwko Panu postępowanie dyscyplinarne, przeprowadzone bowiem dochodzenie administracyjne wykazało, że: pełniąc obowiązki pocztyliona w upt. Beresteczko zamieścił Pan w czasopiśmie „Orędownik“ z dnia 19 X 1936 r. nr 244 artykuł z podaniem swego nazwiska, przez co wywołał Pan ferment miejscowego społeczeństwa, szkodliwy dla interesów p. p. „P. P. T. i T.“ oraz podważył w ten sposób poważnie i zaufanie, jakiego zajmowane przez Pana stanowisko wymaga.

Zarzucono Panu czyn posiadania znamiona występku służbowych z § 18 i 24 ust. 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1/I. 1934 r. o stosunku służbowym pracowników państw. przeds. „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“ (Dz. U. R. P. nr. 4, poz. 25).

p. o. Dyrektora
(—) W. Świętochowski.

Burza wśród Żydów

Sypią się na Ziemlickiego skargi i doniesienia do władz administracyjnych. Wpływa na niego również skarga do prokuratury w Lucku. Gmina wyznaniowa żydowska w Be-

resteczku wysła bezczelną depeszę do dyrektora poczt i telegrafów w Lublinie. Każde pojawienie się p. Ziemińskiego w mieście jako funkcjonariusza pocztowego wywołuje burzę wśród Żydów. P. Ziemińskiemu grozi poprostu pobicie. 21. 10. 1936 r. doszło do przykrych w skutkach następstw, gdyby nie silne nerwy i opanowanie p. Ziemińskiego (groźna postawa Żydów wobec funkcjonariusza państwowego w służbie).

Tak przedstawia się w telegraficznym skrócie los Polaka-urzędnika, z przekonania narodowca, który postanowił poza uczciwą pracą dla państwa pracować równocześnie dla Narodu. Opisanie fakty i zdarzenia znajdują swój epilog w sądach państwowych, oraz w

komisji dyscyplinarnej przy dyrekcji poczt i telegrafów w Lublinie.

Opinia narodowego społeczeństwa oczekuje z napięciem wyników w tych sprawach. Ludność chrześcijańska Beresteczka i okolicy, zaniepokojona o losy człowieka, który wskazał jej drogi odrodzenia moralnego i materialnego, już dziś stale przesyła rezolucje do władz, podkreślając, że najmniejsza kara dla p. Ziemińskiego, byłaby karą na całe chrześcijańskie społeczeństwo Wołynia, a na wieść o zamierzonym wysiedleniu p. Ziemińskiego z Beresteczka, odbyło się wielkie zgromadzenie publiczne miejscowych Polaków, na którym uchwalono poniższą rezolucję:

Do Ministerstwa Poczt i Telegrafów w Warszawie.
Przez Dyрекcję Poczt i Telegrafów w Lublinie.

„Obywatele miasta Beresteczka i okolicy, zebrani na wielkim zebraniu protestacyjnym przeciw zamierzeniu pewnych czynników, dążących do wysiedlenia stąd Teodora Ziemińskiego — funkcjonariusza pocztowego, postanawiamy:

„Przeciwko temu kategorycznie protestujemy i stanowczo sprzeciwiamy się. Teodor Ziemiński, jako dobry Polak, czi nieposzlakowanej, zasłużony działacz na polu odrodzenia gospodarczego naszego miasta, gorący patriota, dążący ponad swe sily do podniesienia ducha polskiego tu na zagrożonych kresach, gdzie Polacy są mniejszością, a cała ludność chrześcijańska, podminowana przez wrogi element, walcząca z katolicką Polską.

„Nie pozwolimy na to, żeby na ziemi, zroszonej przez naszą krew, nie pozwalano swobodnie żyć, wyznawać i krzwić hasło, zmierzające do Wielkiej Narodowo-Katolickiej Polski.

„Ponieważ stale prowokacje i groźby miejscowego rozwydrzonego żydostwa, domagającego się wysiedlenia stąd Teodora Ziemińskiego, nie ustają domagamy się ich ukroczenia.

„Na przeniesienie służbowe do innej miejscowości nigdy się nie zgodzimy. P. Ziemiński, jako wzór prawdziwego Polaka, jest nam tu potrzebny, jako przewodnik ku budowie Wielkiej Mocarstwowej Polski.

„Zebrani chłopi, osadnicy, wojskowi, robotnicy, rzemieślnicy i inteligenci domagamy się jak najrychlej wyświecenia tej sprawy i zaprzestania szkodzącej kampanii, inspirowanej przez rozbestwione żydostwo na dobre imię Teodora Ziemińskiego.”

Następują 273 podpisy.

Beresteczko. 3. I. 1937 r.

Rezolucja powyższa w całej pełni oświetla kulisy walki z p. Ziemińskim, „dobrym Polakiem, zasłużonym działaczem na polu odrodzenia gospodarczego, gorącym patriotą, dążącym ponad swe sily do podniesienia ducha polskiego na zagrożonych kresach, gdzie Polacy są w mniejszości, a cała ludność chrześcijańska podważona przez wrogi element.”

Do rezolucji tej nie potrzeba nic dodawać. Chyba to, że dzięki Ziemińskiemu powstało w Beresteczku kilkanaście placówek chrześcijańskich, w których znalazło pracę i źródło utrzymania kilkudziesięciu Polaków.

Czy p. Ziemiński zostanie znowu „dla dobra służby” przeniesiony do innej miejscowości?

Wybuch w konsulacie hiszpańskim

Eksplodowały dwie bomby — Inny wybuch w wagonie

Lizbona. (PAT) W środę o godz. 23.30 w konsulacie hiszpańskim w Lizbonie wybuchły dwie bomby. Nikt z obecnych nie odniósł szwanku, lecz straty materialne są znaczne.

Największe szkody wybuch wyrządził w gmachu ministerstwa wychowania narodowego. W Radioclubie

portugalskim uszkodzona została aparatura elektryczna. Emisje muszą ulec przerwie na przeciąg kilku dni.

Donoszą dalej o wybuchu bomby w wagonie, należącym do tow. naftowego, niedaleko stacji Alcantara. Śpiący w tym wagonie osobnik został aresztowany.

Na froncie walk w Hiszpanii

Wielka bitwa w okolicy Marbella

Czerwoni usiłują odebrać powstańcom dwa miasta — Nowe posiłki dla czerwonych

Rzym. (PAT) Agencja Stefani donosi z St. Jean de Luz, że w przeciwnieństwie do fantastycznych wiadomości, rozsiewanych przez wojska rządowe, posuwanie się wojsk powstańczych na odcinku Malagi prowadzone jest systematycznie według ustalonego z góry planu. Pomimo wysiłków sztabu wojsk rządowych, zmierzającego do powstrzymania naporu, dotychczasowe nie wydały rezultatów.

Avila. (PAT) Specjalny wysłannik Agencji Havasa donosi, że po wczorajszej ofensywie w kierunku Las Rosas na prawe skrzydło gen. Mola na wszystkich odcinkach frontu madryckiego panuje spokój. Na północ od miasta uniwersyteckiego i w okolicach Moncloa daje się słyszeć rzadka strzelanina. Wioski Majadahonda i Las Rosas są całkowicie zniszczone.

Gibraltar. (PAT) Gwałtowna kanonada, której odgłosy słyszane były dzisiaj rano, zdaje się potwierdzać, iż wielka bitwa toczy się w okolicy Marbella. Wojska rządowe usiłują jakoby odebrać powstańcom miasta Marbella i Estepona. Posiłki, przeznaczone na odcinek Marbella, wyładowały dzisiaj rano w Algesiras. Posiłki te przybyły z Marokka na statku transportowym, który przepłynął przez cieśninę bez żadnej eskorty. W cieśninie nie zaobserwowano żadnego okrętu powstańczego od chwili podjęcia ofensywy na odcinku Estepona-Marbella.

Salamanca. (PAT) Komunikat powstańców donosi: Wojska powstańcze zdobyły na froncie madryckim 3 duże czołgi francuskie, starej konstrukcji, przebijające w godzinę 15 do 20 km. Czołgi te dostarczone zostały wojskom rządowym przez Sowiety. Samoloty powstańcze bombardowały wojskowe koncentracje rządowe w Valdemorillo, Villalba i Colado de Villarba. Wyrządzone straty materialne są bardzo znaczne.

Bayonne. (PAT). Rada obrony Bilbao donosi: Dziś od wczesnego rana trwa na froncie pojedynk artyleryjski, ogień artylerii rządowej poczynił wielkie spustoszenia w pozycjach powstańczych Anguioztar, Larrogain i Vergara. Na innych odcinkach frontu panował spokój.

Hitler odpowie na mowę Edena

Berlin. (PAT) Z tutejszych dobrane poinformowanych kół donoszą, że kanclerz Hitler zamierza udzielić odpowiedzi na ostatnio wygłoszone w izbie gmin przemówienie min. Edena. Ponieważ brytyjski minister spraw zagranicznych poświęcił w swym przemówieniu wiele uwagi sprawom dotyczącym Rzeszy, należy oczekiwać, że odpowiedź kanclerza Hitlera odnosić się będzie do tych ustępów przemówienia Edena.

Z komisji budżetowej Sejmu

Przemówienie ministra komunikacji

„Katastrofy muszą się stać podjętą do tym czujniejszej pracy?”

Warszawa. (Tel. wt.) W komisji budżetowej Sejmu w toku rozprawy nad budżetem min. komunikacji obszernie przemówienie wygłosił minister Ulych.

Minister oświadczył, że inwestycje w roku bieżącym będą kontynuowane w granicach inwestycji dwóch ostatnich okresów budżetowych. Program robót przedstawi przy rozpatrywaniu ustawy o inwestycjach.

Jeżeli chodzi o motoryzację, minister podnieść musi poprawę w tym kierunku. Statystyka bowiem wykazuje od kilku lat po raz pierwszy wzrost liczby samochodów o 3500 i motocykli o 1500. Co do taryfy osobowej minister zapowiedział przeprowadzenie zmian, ażeby ukrocić nadmiar ulg. Obszernie minister mówił również o katastrofach. Dla ogółu kolejarzy katastrofy muszą się stać podjętą do tym czujniejszej pracy.

W dyskusji poseł Starzak zaatakował politykę ministerstwa, twierdząc, że zasoby kolejowe są prawie zjedzone. Zaatakował zmniejszenie ruchu

kolejowego, opóźnianie się pociągów, zbytnią szybkość pociągów, do czego nie są przygotowane nasze tory.

Mówca stwierdził dalej, że służba nie odbywa się w warunkach normalnych, że budujemy coraz więcej linii, ale nie zwiększamy taboru kolejowego. Warszaty mamy wzorowe, ale coraz mniej w nich sił fachowych. Nie mamy żadnych rezerw, brak ich jest wielką klęską. Sprawa warszawskiego węzła kolejowego niepokoi świat kolejowy i są obawy, że te sumy wielomilionowe, które włożono w węzeł, dadzą tylko minimalne korzyści. Mówca zainteresował w sprawie kolejki na Kasprawy i krytykował personalną politykę ministerstwa wobec kolejarzy.

Dr. med. H. ZIOMKOWSKI
specj. chorób skór, wener. i moczopłciowych
Łódź, 6 Sierpnia 2, tel. 118-33
Przyjmuje 9-12 i 3-9 w niedzielę 9-12
n 19 814

Zaprzysiężenie prezydenta Roosevelta

W tradycyjnej mowie prezydent stwierdził, że Stany Zjednoczone stoją na drodze trwałego postępu

London (ATE). Z Waszyngtonu donoszą:

Prez. Roosevelt, który w listopadzie ub. r. został ponownie wybrany olbrzymią większością głosów, był uroczystie zaprzysiężony na nową 4-letnią kadencję. Ponieważ przez całe przedpołudnie padał śnieg, wielki plac był pokryty dość grubą białą warstwą. Mimo to od wczesnych godzin rannych gromadziły się olbrzymie tłumy.

Wzdłuż ulic, którymi przejeżdżał samochód prezydenta ustawiono szpaler z 3000 wojska. Za autem prezydenta jechały 4 wozy pancerne.

W myśl dawnej tradycji prezydent złożył na ręce prezesa najwyższego trybunału przysięgę na biblię, która oświadcza znajduje się w posiadaniu jego rodu. Dokota prezydenta Roosevelta zgromadzili się członkowie rodziny, należący do czterech pokoleń. Na schodach prowadzących na Kapitol zebrali się członkowie Izby Reprezentantów, senatorowie, korpus dyplomatyczny oraz gubernatorzy wszystkich stanów amerykańskich.

Waszyngton (PAT). Tradycyjne uroczystości, związane z objęciem przez Roosevelta urzędowania w charakterze prezydenta na nową kadencję częściowo zawiodły z powodu ulicznego deszczu, który rozproszył zgromadzone tłumy na ulicach stolicy. Wzniesiono trybuny, mogące pomieścić tysiące widzów. W ciągu ostatnich kilku dni z całych Stanów Zjednoczonych do Waszyngtonu przeszło 300.000 osób.

Główna część uroczystości odbyła się, jak zwykle przed Kapitołem, gdzie mieści się Senat i Izba Reprezentantów. Pomimo deszczu tysiące osób zgromadzonych na trybunach wysłuchało przemówienia Roosevelta, które było nadawane przez radio.

Prezydent zapowiedział, iż będzie dążył do usunięcia z życia amerykańskiego niesprawiedliwości, która powoduje „biedę tam, gdzie istnieje obfitość i bogactwo”.

Stany Zjednoczone muszą opiekować się i interesować każdym obywatelem amerykańskim.

„Przodkowie nasi — powiedział m. in. Roosevelt — stworzyli rząd federalny, by podnieść ogólny dobrobyt i zapewnić narodowi amerykańskiemu korzyści, wynikające z wolności. Dziś będziemy używali władzy w tym sa-

P. Papee przybył do Pragi

Praga. (PAT). Dziś przybył do Pragi nowomianowany poseł R. P. Kazimierz Papee.

Zatonięcie kanonierki niemieckiej

Kilonia. (PAT). W dniu 19 bm. zatonięła kanonierka ćwiczebna niemieckiej marynarki wojennej „Welle” wraz z 25 osobami załogi.

Warszawska giełda pieniężna

z dnia 21. stycznia 1937 r.
Belgia 89.05; Holandia 259.50; Kopenhaga 115.80; Londyn 25.93; Nowy Jork (czek) 5.28.5; Nowy Jork (kabel) 5.28.5/8; Paryż 24.67; Praga 18.40; Sztokholm 133.75; Szwajcaria 121.25; Oslo 130.25; Mediolan 27.88; Helsinki 17.44.
Uposobienie nieco mocniejsze.

Giełdy zbożowe Poznań

Poznań, 21. I. 1937 r.
Wzrost ceny: Handel hurtowy parytet Poznań, ładunki wagonowe, dostawa bieżąca za 100 kg: STANDARTY: 1) żyto 700 g/l., 2) pszenica 742 g/l., 3) owies 420 g/l.

Ceny transakcyjne:	
Żyto 195 tonn par. Poznań	22.75
Żyto 15 tonn par. Poznań	22.85
Żyto 15 tonn par. Poznań	22.80
Owies 25 tonn par. Poznań	19.50
Ceny orientacyjne:	
Żyto (Uposobienie spokojne)	22.00—22.25
Pszenica (Uposobienie spokojne)	26.50—26.75
Jęczmień browarowy	25.50—26.50
Uposobienie spokojne.	
Jęczmień 630—640 g/l.	21.50—21.75
Jęczmień 667—676 g/l.	22.50—22.75
Jęczmień 700—715 g/l.	24.00—24.75
Uposobienie spokojne.	
Owies	18.75—19.25
Uposobienie stałe.	
Mak:	
Żytnia wyciąg. 0-30% wł. w.	33.00—33.50
Żytnia gat. I 0-50% wł. w.	32.50—33.00
Żytnia gat. I 0-65% wł. w.	31.00—31.50
Żytnia gat. II 50-65% wł. w.	23.75—24.25
Żytnia postl. pon. 65% wł. w.	22.00—22.50
Uposobienie spokojne.	
pszenica gat. I wyc. 0-20% wł. w.	43.50—44.50
pszenica gat. IA 0-45% wł. w.	42.50—43.00
pszenica gat. IB 0-55% wł. w.	41.00—41.50
pszenica gat. IC 0-60% wł. w.	40.50—41.00
pszenica gat. ID 0-65% wł. w.	39.50—40.00
pszenica gat. IIA 20-55% wł. w.	38.50—39.00
pszenica gat. IIB 20-65% wł. w.	37.75—38.25
pszenica gat. IID 45-65% wł. w.	34.75—35.25
pszenica gat. IIF 5-65% wł. w.	30.75—31.25
pszenica gat. IIIA 65-70% wł. w.	24.25—25.25
pszenica gat. IIIB 70-75% wł. w.	21.25—22.25
Uposobienie spokojne.	
Otreby żytnie stand.	15.75—16.25
Otreby pszenne grube stand.	16.00—16.50
Otreby pszenne średnie stand.	15.00—15.75
Otreby jęczmiennie	15.50—16.75
Rzepak zimowy	46.00—47.00
Siemię lniane	42.50—45.50
Gorzyczka	30.00—32.00
Groch Wiktoria	20.00—23.50
Groch Folgera	22.00—24.00
Mak niebieski	65.00—69.00
Koniczyna czerwona surowa	80.00—100.00
Koniczyna czerw. 95—97% czyst.	110.00—120.00
Koniczyna biała	80.00—115.00
Makuch lniany w taflach	23.25—23.50
Makuch rzepak. w taflach	18.75—19.00
Makuch słon. w taflach 42—43%	24.50—25.50
Słoma pszenica luzem	
pszenica prasowana	1.90—2.15
żytnia luzem	2.40—2.65
żytnia prasowana	2.00—2.25
owsiana luzem	2.25—2.50
owsiana prasowana	2.75—3.00
jęczmienna luzem	1.90—2.15
jęczmienna prasowana	2.40—2.65
Siano	
zwykłe luzem	4.30—4.80
zadkie prasowane	4.95—5.45
nadnotekie luzem	5.20—5.70
nadnotekie prasowane	6.20—6.70

Źródło milionowych fortun żydowskich w Polsce

Na marginesie afery podatkowej Żyda Mazura

Afera podatkowa jednego z Żydów „Mazurów”, nasuwa uwagi na temat źródeł potęgi żydowskiego kapitału i jego ekspansji.

Nie powinniśmy się ludzić postępa mi polskiego przemysłu i handlu, poddawać się nadmiernemu optymizmowi. W tej dziedzinie zachodzą zarówno objawy dodatnie, jak i ujemne. Najogólniejszy bilans walki polsko-żydowskiej można ująć w tych słowach: żywił polski zyskuje na dole, a traci na górze; wzrasta ilość drobnych przed-

siębiorstw polskich, zwłaszcza po wsiach i miasteczkach, a natomiast potężniejsze kapitały żydowski, nawet kosztem kapitału polskiego, szczególnie po wielkich miastach i środowiskach wielkiego przemysłu.

W Warszawie największe domy budują Żydzi. Z ulg podatkowych dla nowych domów korzysta przede wszystkim (w czterech piątach) kapitał żydowski. Na miejsce zamykanych polskich przedsiębiorstw przemysłowo-handlowych powstają przedsiębiorstwa

żydowskie, coraz częściej pod ukrytymi nazwami i firmami. Niejeden stary, wielki sklep polski jest dzisiaj tylko szyldem, za którym kryją się Żydzi. Udział Żydów w wielkim przemyśle wzrasta ponad wszelką wątpliwość.

Jaka jest geneza tych wielkich fortun żydowskich? Czy zostały one zdobyte w twardej walce z kapitałem polskim, na równych warunkach konkurencyjnych? Otóż najczęściej u podstawy tych wielomilionowych zarobków tkwią koncesje i monopole, udzielone przez polskie władze. Sprawa luszczarni ryżu w Gdyni i całego koncertu ryżowego, na której wyrosła fortuna braci Mazurów, nie jest pod tym względem wyjątkiem.

Drugim przykładem to głośna już sprawa kartelu drożdżowego, gdzie dzięki zobowiązaniu Ministerstwa Skarbu co do niewydawania nowych koncesyj na drożdżownię utrzymuje się wciąż monopol żydowski. Wiele fortun żydowskich powstało dzięki koncesjom, udzielanym niemal wyłącznie Żydom na import owoców południowych.

Po wtóre Żydzi umieją znakomicie wyzyskiwać „luki” w ustawodawstwie gospodarczym i podatkowym, umieją czerpać zyski z omijania prawa. Np. potrafią zarabiać na premiach wywozowych, często bez pożytku dla wzmoczenia wywozu. Znany jest przypadek, kiedy Żydzi wywozili przez Gdynię tandetne ubrania i zatapiał je w morzu, gdyż koszt sporządzenia takiego „garnituru”, którego nikt by nie nabył, był niższy od wyplacanej przez skarb premii wywozowej.

Znane są przykłady oszustw przy stosowaniu przepisu, nakazującego domieszkiwanie krajowej wełny przy wyrobie sukna, przeznaczanego dla wojska. Żydzi w Łodzi potrafią omijać przepisy ustawy o urlopiach robotniczych i wiele innych ustaw.

Nasze ustawodawstwo odznacza się nadmierną kasztylką. Im więcej przepisów, zarządzeń, które są z sobą nieraz sprzeczne, tym łatwiej się spod nich wymknąć. Władza zastrzegła sobie zbyt wielkie uprawnienia, by mogła opanować zastrzeżoną sobie sferę działania. A Żydzi znają dobrze to ustawodawstwo, umieją też trafić różnymi sposobami do różnych biur i urzędów.

Wiele się pisało u nas o tzw. przemyśle anonimowym, który współzawodniczy z regularnym przemysłem, płacącym podatki. Ten przemysł jest niemal wyłącznie specjalnością żydowską. Panują oni w chałupnictwie, które swój rozrost zawdzięcza nadmiernej fiskalizacji i niemożności przeprowadzeniu w tej dziedzinie tak ciężkiego ustawodawstwa społecznego. Chrześcijańcin czuje się nieraz bezsilnym w urzędach skarbowych; nie dochodzi swego prawa, a tymczasem Żydzi na tym terenie czują się jak u siebie w domu.

Nie lekceważymy niejako naturalnych źródeł przewagi żydowskiej, ich doświadczenia, sprytu handlowego, umiejętności pozyskiwania sobie klientów, ich stosunków międzynarodowych i ich solidarności w walce z polskim wytwórcą i kupcem; ale to nie wyjaśnia nam całkowicie postępów żydowskiego kapitału. Postępy te byłyby mniejsze, gdyby nie różne przywileje, uzyskiwane przez Żydów, gdyby nie administracja, która świadomie czy nieświadomie Żydów faworyzuje.

Nastroje antyżydowskie są coraz silniejsze. Nawet w obecnym Sejmie wygłasza się bardzo mocne przemówienia, które irytują prasę żydowską. Ale powiemy szczerze, że nie będzie wielkiego pożytku z tej frazeologii antysemickiej, jeżeli za nią nie pójdą bardziej konkretne czyny. Niechaj ci ustawodawcy postawią wyraźnie sprawę różnych żydowskich koncesyj i monopolów i niechaj wpłyną na zmianę naszego ustawodawstwa i administracji.

Żydzi ekonomiczną swą siłą zawdzięczają w znacznej mierze właśnie ustawodawstwu, które ułatwia omijanie prawa. — Zawdzięczają ją administracji, która przyznaje im różne koncesje i patrzy przez palce na ich metody działania.

ROMAN RYBARKI

Bajka w górach

Radni socjalistyczni przeciw dyktaturze Żydów w łódzkiej radzie miejskiej

Łódź, 22. 1. — Niefortunne wystąpienie radnych żydowskich i socjalistycznych na ostatnim posiedzeniu rady miejskiej w Łodzi wywołały różne tarcia w łonie klubu żydo-socjal-komunistycznego.

Wielu radnych Polaków - socjalistów wyraźnie dało do zrozumienia, iż nie godzą się na metody stosowania prowokacji w odniesieniu do Obozu Narodowego, jak również sprzeciwiają się ogólnej taktyce klubu, narzuconej przez Żydów.

Sprawa posła Pacholczyka

Warszawa. (Tel. wł.) Sprawą Antoniego Pacholczyka, posła nr. 116, o przygodę nocną w pociągu pociągającym zajął się sąd marszałkowski.

Co piszą inni

Żydzi nie chcą emigrować

Żydzi nie chcą emigrować z Polski. Tak się rozsmakowali w roli pasożytów, żerujących na naszym organizmie gospodarczym, tak im tu, mimo wszystkich krzyków i lamentów, dobrze, że z „oburzeniem” odrzucają wszelką myśl o „przeprowadzce” w inne strony.

Oto wnioski, jakie się nasuwają, gdy czytamy głosy prasy żydowskiej na temat oświadczenia francuskiego ministra kolonii w sprawie możliwości osiedlenia się Żydów w niektórych posiadłościach zamorskich Francji.

Dzienniki żydowskie nie tylko z miejsca ustosunkowały się negatywnie do tego projektu, ale nawet oburzają się na swego rodaka i współwyznawcę, premiera francuskiego Bluma, że mógł wogóle dopuścić do wygłoszenia podobnej deklaracji. Ba, robią już nawet z niego pomocnika — antysemitów polskich...

„To że premier francuski jest Żydem i interesuje się problemami żydowskimi, — pisze bundowska „Folkscajtung” — nie może zgola być rękojmnią, iż kolonie francuskie naraz stały się przydatne dla imigracji żydowskiej.”

„Nasz Przegląd” zaś woła:

„Wbrew nawoływaniom antysemitów musimy raz na zawsze skończyć z legendą o realnej możliwości masowego wychodźstwa żydowskiego z Polski oraz z innych krajów europejskich do krajów zamorskich.”

Głosy te nie odzwierciedlają co prawda poglądów całej ludności żydowskiej w Polsce; część młodego pokolenia żydowskiego jest za emigracją. Bądź co bądź jednak widać z nich, że najbardziej miarodajne wśród Żydów czynniki nie utraciły jeszcze nadziei w przekształcenie państwa naszego w jakieś kondominium polsko-żydowskie, w Judeo-Polskę. W nadziejach tych utwierdza przywódców żydowskich ofensywa naszego „Folksfrontu”, prowadzona ostatnio z dużym tupetem.

Rzeczą wszystkich uświadomionych żywiołów społeczeństwa polskiego będzie wybić Żydom te nadzieje z głowy — raz na zawsze i to w formie jak najbardziej stanowczej.

Nadużyciom nie ma końca

Burmistrz m. Pucka pobral 4000 zł z konta zarządu miejskiego bez wiedzy magistratu

Puck, 21. 1. — Rada Miejska uchwaliła wotum nieufności dla burmistrza p. Szkuta z powodu jego fatalnej gospodarki.

Obecnie dowiadujemy się, że p. Szkuta, major w stanie spoczynku, pobral z kasy K. K. O. miasta Pucka 4000 zł z konta zarządu miejskiego, bez wiedzy i uchwały magistratu.

Na ślad nadużycia wpadła komisja rewizyjna. Wydział powiatowy w związku z uchwaleniem wotum nieufności burm. Szkucie zajął się zbada-

niem sprawy. Jak słychać, p. major przewidując konsekwencje swojego postępków, wystarał się podobno o jakieś pana, który miał jakoby owe 4000 złotych, podjętych z K. K. O., pokryć.

Opowiada się w mieście na ten temat rozmaite pogłoski. M. i. mówi się, że p. burm. Szkuta miał jakoby przyobiecować omemu panu parcelę, jaką posiada podobno w Gdyni, wzamian za zrobienie usługi. W niedługiej przyszłości zobaczymy prawdopodobnie, ile w tym prawdy.

A jak rebił urzędnik starostwa pow.?

Poprosto brał po 2 zł za przepustki graniczne, które kosztują po złotemu — Nabral skarb państwa na 2000 zł

Grudziądz, 21. 1. — Jak o tym w swoim czasie donosiliśmy, zawieszono w urzędowaniu p. Zdrojewskiego, urzędnika starostwa powiatowego. Brał on po 2 zł od przepustki, podczas gdy cena przepustki wynosiła 1 zł.

Zdrojewski uprawiał oszukańczy proceder przez czas dłuższy i jak stwierdzono, zdołał sobie przywłaszczyć około 1400 złotych. Ponad to przywłaszczył sobie różne aserwaty

w wysokości 300 zł. Ogólnie skarb państwa poniósł strat na około 2000 zł. Rozprawa sądowa wykaże niewątpliwie coś nie coś z „familijnego” urzędowania w starostwie powiatowym w Grudziądzu. Nie ulega kwestii, że nad Zdrojewskim nie roztoczono należytej kontroli, gdyż nadużycia jego wykryła dopiero wojewódzka komisja rewizyjna.

Zagraniczne kapitały na finansowanie żydowskich jatek

Władze wpadły na trop tajnej organizacji żydowskiej do walki z ubojem humanitarnym

Warszawa. (Tel. wł.) Władze administracyjne natrafiły na organizację, grupującą żydowskich kupców mięsnych i przeciwdziałającą się pełnemu wprowadzeniu w życie ustawy o uboju mechanicznym.

W swoim czasie zwrócono się ze sfer żydowskich do starostwa Warszawa-Północ o zalegalizowanie stowarzyszenia o podobnych celach, ale podanie zostało bez odpowiedzi. Obecnie w lokalu przy ul. Leszno 72 trafiono na ślad instytucji, noszącej nazwę Centralnej Komisji Krzewienia Konstrukttywnej Pomocy Żydom Branży Mięsnej w Polsce. Komisja ta przenio-

sta się w międzyczasie na ul. Żabią 7. Tam znaleziono zarząd, księgi, dowody i pieniądze.

Okazało się, że instytucja powstała przy pomocy kapitałów Żydów amerykańskich i służy do finansowania jatek, które wstrzymują się od sprzedaży mięsa z powodu wprowadzenia humanitarnego uboju. W kasie komisji znaleziono kilkaset dolarów gotówką, prócz tego w bankach zdeponowane były znaczne sumy pieniężne, niektóre po kilka tysięcy złotych. Kapitały, nadesłane z zagranicy, używano na handel pośredniczący. (w)

Aresztowanie zwyrodniałego adwokata-Żyda

Demoralizował dziewczęta, rekrutujące się ze sfer robotniczych

Sosnowiec (Tel. wł.) Olbrzymie poruszenie w Zagłębiu Dąbrowskim wywołała wiadomość o aresztowaniu na polecenie prokuratora przy sądzie okręgowym w Sosnowcu, adw. Jana Landau — Żyda, zamieszkałego w Sosnowcu przy ul. Jasnej. Przeciwny adw. Landauowi toczyło się od dłuższego czasu śledztwo o czyny lubieżne z nieletnimi dziewczętami, rekrutującymi się ze sfer robotniczych.

Adw. Landau w lecie ub. roku pod pozorem odkurzania książek zwałił do siebie trzy dziewczynki, uczennice jednej ze szkół powszechnych w Sosnowcu, a mianowicie: 11-letnią Czesławę K., 11-letnią Stanisławę D. oraz 13-let-

nią Krystynę P.

Dziewczynki te zostały przez zwyrodniałca zbezczeszczone, a na dwóch dopuścił się wyrafinowanych zbrodni.

Adw. Landau płacił każdej za taką wizytę jeden złoty! Jedną z dziewczynek nie chciała się zgodzić na występne czyny adwokata i nie otrzymała złotych, przy czym zwyrodnialec groził jej, że wyrzuci ją nago na ulicę. W rezultacie groźby swej zaniechał, a dziewczynka powiadziła o wszystkim rodzicom, którzy oskarżyli zwyrodniałca przed prokuratorem.

Z polecenia prokuratora adw. Landaua przewieziono do więzienia w Będzinie.

Tabela loterii

12-ty dzień ciągnięcia 4-ej klasy 37-ej Loterii Państw

I i II ciągnięcie Główne wygrane

75.000 zł.: 19568 37044
10.000 zł.: 183524
5.000 zł.: 58269 68587 77318
2.000 zł.: 1365 9712 10352
15512 37439 45689 63243 89847
102663 105297 111494 122671
147100 194263 57297
1.000 zł.: 2958 7584 8026 12504
15275 18927 18922 19851 20005
22879 28869 31892 33211 33452
49185 53316 53637 65398 66584
68310 75199 90558 92147 106279
114581 116297 117855 133236
133994 136452 148559 161170
183988 184685

Wygrane po 200 zł.

205 304 85 485 561 702 40 57 1164
254 412 49 607 806 86 2257 509 783
857 916 65 3001 138 470 79 562 631
822 4000 10 118 40 224 357 479 505
66 613 981 5056 120 233 46 359 462
690 655 69 805 87 59 6259 409 750 74
863 92 942 93 7156 227 434 41 937
48 8045 396 9140 388 505 25 78 633
89 738
10113 232 457 80 81 510 97 773 844
924 87 92 96 11072 570 91 12008 79
136 81 835 492 699 788 826 13060 190
217 45 314 54 412 613 734 68 939
14008 46 170 804 36 456 808 62 15031
35 66 164 233 317 60 459 599 648 96
764 72 955 68 89 16129 218 360 479
516 941 82 17017 101 7 53 291 476
501 65 610 41 844 948 65 18378 555
625 872 928 70 19049 253 512 21 61
20010 78 81 123 44 229 91 810 456
95 770 21062 133 62 310 33 86 685
716 26 955 22172 98 350 75 452 63
538 722 62 64 95 856 23256 71 470 82
548 88 658 81 771 73 846 95 24094
197 417 593 680 818 85 25014 33 73
145 288 525 601 64 701 943 26010 81
94 271 411 72 529 56 725 808 33 98
27258 92 311 572 600 54 87 783 37
44 47 854 917 28273 337 608 732 54
902 57 29041 98 237 55 318 25 64 83
510 612 717 77 909 30203 313 630 91
723 870 953 31094 126 383 481 531
73 786 54 858 931 32162 246 499 525
629 747 817 19 962 33178 258 406 60
528 35 706 33 823 32 950 34314 425
732 876 981.
35003 48 73 210 316 61 618 846
949 63 79 36211 416 516 818 16 27
64 37298 338 532 680 747 949
38009 40 44 47 239 459 639 801
39132 76 252 90 394 406 37 48 502
93 766 842 51 54 94 967
40123 530 774 85 834 929 41022 24
76 133 80 260 301 419 50 628 703 12
48 92 879 979 84 42247 92 356 701 939
45 43031 205 35 387 416 99 690 961
44252 313 400 57 776 80 815 73 84
45025 330 490 513 654 769 81 882 95
904 46094 143 226 535 55 81 614 50
806 45 942 47066 189 399 448 504 726
808 903 61 48081 185 537 633 712 24
35 962 49030 354 475 78 542 832 43
986 50131 493 504 621 58 900 51163 278
315 19 32 434 52145 297 322 441 87 573
79 718 28 73 802 950 53009 49 301 6
486 676 808 40 904 25 54003 157 216
307 54 582 612 967 87 55028 34 35
47 431 523 66 621 710 46 90 841 920
44 51 56068 78 223 85 339 407 584 692
57137 202 8 33 373 86 585 783 98 832
45 58265 470 611 706 815 52 929 47
59047 76 122 55 60 400 21 34 526 657
710 912
60044 194 271 301 38 87 404 536
990 61000 37 95 132 215 98 756 851
73 62088 170 213 435 558 713 827 72
950 63333 79 443 94 619 708 72 86
885 88 991 64008 150 381 91 491 94

85 210 73 331 38 445 527 840 73
909 84 80
152053 236 318 590 878 951 153075
101 206 33 348 81 490 510 725 79
95 957 81 96 154199 321 425 42 69
671 719 851 984 155038 74 242 301
438 701 24 64 810 26 71 156080 260
471 94 541 741 992 157138 93 373
636 56 73 872 76 928 70 158227 34
460 576 655 831 69 92 903 50 159102
83 262 353 73 464 530 631 94 717
160020 122 511 29 97 881 977
161042 95 162083 241 45 496 61 547
672 901 163084 113 55 458 721 805
164117 250 361 425 656 94 711 842
990 160511 322 81 401 674 820 940
166000 208 87 408 26 42 621 59 70
167155 223 371 442 62 755 802
168104 38 53 248 345 59 60 65 84
412 94 512 49 741 53 911 48 55 70
169081 802 11 69 90 580 665 838
48 170019 67 96 419 42 91 594 686
758 923 28 39 171083 89 139 280
388 69 405 593 172020 157 302 36
39 570 812 970 87 173019 361 487
558 613 45 174125 267 314 29 71
459 626 848 954 90 175069 93 627
847 176018 60 96 172 416 46 595
631 768 853 909 67 177052 138 488
501 2 89 701 77 940 178082 106 284
99 387 497 789 831 938 179108 39
366 408 75 88 573 759 180351 571
695 818 22 946 181054 77 147 252
348 412 612 725 815 972 182348 81
455 525 800 6 49 99 183055 76 98
138 367 459 522 616 18 707 917 79
184039 135 227 400 4 13 185164 287
616 46 81 856 186152 223 52 54 445
505 647 65 905 6 187210 606 60 97
804 905 64 188222 77 440 78 617
721 807 948 58 189084 99 101 41
212 541 744 958 190276 329 444 516
18 35 986 191017 179 308 16 88 581
98 655 57 837 54 993 192178 520
990 193042 148 281 300 94 522 33
68 736 802 194066 196 223 554 642
74 83 761 90 895.

III ciągnięcie

Wygrane po 200 zł.

419 576 920 1219 339 767 831 50
996 2482 751 3218 622 990 4132 311
659 702 845 905 5573 742 874 964
6198 664 815 912 7074 276 96 489
872 995 8067 232 43 302 420 40 656
778 9051 493 737 901 82 10627 803
11009 278 504 740 12475 655 849 943
70 13141 282 515 86 824 34 14067 125
381 567 920 59 61 74 15091 585 92
990 16036 188 224 682 59 73 977
17294 614 78 827 18060 762 82 19501
73 643 906 20179 434 89 813 18 51
21042 80 467 508 22657 24136 244 88
405 25043 174 201 86 568 844 900
26139 42 344 966 83 27312 66 613
950 23372 839 29050 644 783 30159
622 705 977 96 31041 319 631 946
32487 544 739 992 33036 311 458 909
16 34128 264 415 762 881 920 57
35285 87 352 449 519 706 31 36172
204 21 649 704 896 956 37170 706
848 38182 526 39137 335 506 748
40344 518 41104 64 307 497 507 817
45 42049 187 367 75 564 43023 128
94 373 84 598 99 831 78 44342 437
714 882 45012 548 53 786 994 46376
486 607 52 47091 255 68 323 88 88
461 94 563 69 83 709 48322 551 695
99 49426 800 88 50011 206 81 460
610 814 51228 871 52219 533 807
53678 835 54078 914 96 55049 52 114
15 683 845 56178 225 357 685 754 800
21 57312 466 537 817 58164 252 824
59081 892 943 60169 253 900 61282
497 578 659 96 708 800 62857 953
63082 194 274 82 560 775 851 64016
100 68 229 358 478 756 65430 33 548
62 809 66056 298 460 67033 116 281
535 856 99 68165 69120 45 71 708 43
67 70133 218 330 83 512 19 36 610
804 71581 72849 62 73162 81 227 320
98 680 74042 96 782 829 954 75062
116 393 494 684 941 76172 367 461
781 77117 76 427 504 916 78081 83
132 380 641 906 79021 393 467 512
704 875 80442 72 87 534 58 99 81511
861 82105 893 977 83002 205 384 462
82 557 70 81 84082 123 318 540 742

20255 382 400 695 21012 38 107 38
222 55 99 414 50 91 667 22142 70 387
604 745 23603 24059 71 552 71 25069
383 639 55 821 70 26285 564 700 895
27088 121 555 90 706 915 28167 527
777 928 29051 234 672 792 900 36428
30 512 654 731 82 31226 33 521 844
32129 364 459 597 753 33209 378 547
57 74 509 955 34017 228 564 741 943
35107 66 323 446 52 659 934 36048
82 162 806 37016 364 38313 40 560
612 902 38072 261 331 409 695 840
40065 87 430 33 565 633 41071 193
421 617 836 42406 710 60 965 43046
149 54 220 47 371 404 559 649 725 99
44058 219 455 45073 89 193 315 643
9007 46103 238 851 47082 106 231 835
48234 575 651 700 55a 863 49244 310
724 93 50001 367 402 696 51064 92
389 820 962 52125 675 53229 51 341
575 913 64 54089 160 71 72 361 942 65
55096 191 496 977 56311 563 85 99
737 57029 456 70 523 690 919 58086
435 775 59072 435 685
60056 152 289 479 691 966 78 934
61056 114 362 591 62532 625 737
63103 339 65178 411 770 920 65263
349 701 881 66152 515 820 67044 382
763 68240 610 46 69049 283 363 718 50
70097 215 411 71313 31 767 83 72142
318 69 464 601 973 73241 53 630 47 83
702 988 74544 75006 588 739
76390 524 26 722 965 77199 633 95
708 783 78382 79009 91 768 80470
535 651 872 81011 543 655 59 807
997 82387 714 866 83134 38 265 586
84066 158 236 587 85041 521 854 942
50 86487 87120 349 88208 98 306
89027 127 535 40 75 90098 856 948
91307 505 686 765 92120 93022 130
72 76 236 465 641 894 94198 244 556
866 95146 338 477 550 906 96201 399
663 926 97257 98235 99175 415 848
941
100191 373 101201 440 44 53 58 619
21 98 736 72 82 886 102078 335 490
653 812 103067 677 823 59 948
104107 242 53 383 441 709 832 58
99 942 105439 99 575 678 106050 415
644 107086 97 218 571 890 108142
46 62 73 746 57 110217 111216 402
715 112252 367 571 882 904 99 113016
138 93 287 335 434 751
114534 990 96 115078 246 453 743
116524 63 696 760 895 117079 180
368 656 935 86 118022 26 164 96 300
401 56 609 34 80 743 0 119280 503 625
731 120136 238 413 73 99 121371 689
96 716 819 22098 420 726
123125 531 124069 409 10 21 511
725 125304 594 126772 127404 840 87
946 69 128060 216 314 541 84 884
129723 130072 86 229 338 516 53 910
90 131017 556 820 132221 521 625 45
131300 71 627 66 755 988 134501
644 48 848 135233 465 74 633 96 993
36481 590 718 137053 101 993 138184
454 666 847 984 139085 176 327 39
83 920 140474 141004 329 31 538 676
83 98 922 142693 143119 400 144548
76 675 972 145919 156117 48 259 435
553 640 950 147015 265 670 921 148094
126 271 773 837 90 985 145356 61 548
150257 353 788 151009 630 740 46
70 892 15200 163 212 922 153053 343
531 79 605 823 154130 482 952 155097
691 156431 157248 679 158129 81 224
419 536 837 989 98 159149 293 893
937 160027 118 43 333 462 532 80 821
942 71 92 160106 435a49 773 162583
693 825 163069 327 505 78 164002 109
226 379 428 560 83 695 96 761 165491
736 844 86 166114 81 83 217 352
167195 346 548 698 93 963 168033
128 299 334 466 653 777 80 169015 342
909 17046 891 99 948 171022 59 113 43
172078 128 37 78 519 895 173034 184
539 755 63 174501 686 175131 33 534
77 902 16 89 176240 82 779 864
177489 529 974 94 178285 462 685 759
179549 868 97 180420 680 705 808
181495 546 20 75 128372 497 593
183000 93 391 511 45 772 828 54
184120 371 309 537 633 832 185809
186021 222 64 88 374 908 98 187031
286 356 456 638 188270 308 62 423
877 189077 430 78 856
190112 281 431 717 1901209 15 807
918 192265 444 962 69 19336 432 49
588 697 781 969 194024 563 646 964
75

Tabele loteryjne podajemy bez gwarancji

Wysłannikiem życzliwej Fortuny jest
LOS
z kolektury Zygarskiego
POZNAŃ, 27-go GRUDNIA 12
Losy I klasy są już do nabycia
Zamówienia z prowincji załatwia się szybko
nr 30813/4

10.000 zł padło w obecnej 4-tej
klasie na Nr. 11099
oraz dużo mniejszych wygranych
w kolekturze
M. TATARCZEWSKI
Pocztowa 3 przy pl. Sapiieżńskim
d 22184

Świadectwa przemysłowe dla hurtowni tytoniowych

Warszawa (Tel. wł.) Dyrekcja Polskiego Monopoli Tytoniowego wypowiedziała z dniem 1 kwietnia 1937 roku umowy wszystkim swoim hurtownikom.
W związku z tym, ministerstwo skarbu zezwoliło tym hurtownikom z urzędu (bez obowiązku składania podań) na nabywanie na rok 1937 półrocznych (za cenę półrocznego) świadectw przemysłowych, właściwych dla hurtowni tytoniowych według ustawowej taryfy, przy uwzględnieniu ulg. wydanych na zasadzie okólnika z dn. 27. 11. 1936 r.
Na prowadzenie zatem hurtowni ty-

toniowej, utrzymującej oddziały, może być wykupione półroczne świadectwo przemysłowe kategorii drugiej przedsiębiorstw handlowych, a na oddział takiej hurtowni — półroczne świad-

Zaobnowałeś już „Orędownik“ na miesiąc luty?

Listowi zbierają przedpłatę tylko do 25 bm. Zamówienia skutecznie można również na wszystkich pocztach w całej Polsce. Kto termin powyższy przekroczy może nie odebrać pierwszych egzemplarzy lutowych.

dektwo przemysłowe kat. 3. Natomiast w przypadkach dalszego prowadzenia hurtowni (po 31 marca 1937 r.) wymienieni hurtownicy winni uiścić (do tej daty) dopłatę do ceny calorocznego świadectwa przemysłowego.

Zamarzył na śmierć

Olkus z (PAT.) Na drodze pomiędzy wsiami Trzebiną i Jerzmanowicami (Olkuskie) przechodnie natknęli się na zwłoki 33-letniego górnika Stanisława Śladowskiego z Jerzmanowic. Śladowski wracał do domu na rowerze po pracy w kopalni „Dorota”

Bezsprzecznie wygrana

na loterii ulatwił twą moźolną pracę.
LOS Y I klasy 38 loterii są już do nabycia w mojej kolekturze.
STEFAN CENTOWSKI Poznań
plac Wolności 10 nr 30893-4

pod Dąbrową Górniczą i przypuszczalnie będąc niedostatecznie ciepło ubranym zmarzył na śmierć. Przy zmarzniętym górniku znaleziono 61 zł. gotówką, które po wypłacie włożył do domu, oraz leżący obok rower.

Ograniczenia w Rzeszy

Berlin (PAT.) W związku ze skurczeniem się zapasu zboża i mąki władze wydały przepisy, zmierzające do zwiększenia spożycia ciemnej mąki pszennej, aby w ten sposób zmniejszyć ilość zużywaną pszenicy.
Liczyć się należy z wydanym zakazem sprzedaży świeżego chleba, oraz wypieku białego pieczywa dodatkowo w późnych godzinach wieczornych lub popołudniowych

Z. Z. Z. w Łodzi na widowni

Przy pełnym brzuchu można gwizdać na głodnych...

Towarzysze z osławionego Z. Z. Z., byle nie stracić nic ze swoich zarobków, wołają, by 35 rodzin poszło na bruk

Łódź, 21 stycznia

Oslawiony „sanacyjny” związek Z. Z. Z. dokonał nowego rewelacyjnego wyczynu, budzącego najwyższe rozgorczenie wśród sfer robotniczych w Łodzi. Do Państwowej Wytwórni Wódek nr 3 w Łodzi przyjęto na sezon letni 35 robotników. W instytucji tej od dłuższego już czasu panuje wszechwładnie „sanacyjny” związek Z. Z. Z. z niedoszłym radnym p. Kocikiem na czele i prawie wszyscy pracownicy są członkami tego związku. Obecnie, gdy sezon się skończył, przy obecnym stanie liczebnym pracowników Wytwórni wódek grozi nadprodukcja, wskutek której musiano ograniczyć pracę do 4-5 dni w tygodniu. Takie załatwienie sprawy nie podobało się członkom i delegatom Z. Z. Z. To też postanowiono niezwłocznie wnieść odpowiednią interwencję do dyrekcji, domagając się zredukowania 35 robotników sezonowych, aby tylko uratować swoje pełne tygodniówki.

Delegacja udała się do dyrekcji, odbyła dłuższą konferencję i w rezultacie 35 robotników po 5 miesiącach pracy, gdy do ustawowej zapomogi brakuje zaledwie 3 tygodnie, dostaje wymówienie. „Świadomość” klasowa, „obrona” interesów robotniczych, wychodzenie z czerwonym sztandarem na 1 maja — robj swoje. Gdy chodzi o płacenie składek i głosowanie — to owszem, czemu nie. Proletariat jesteśmy, walczymy o prawa i dobrobyt robotników, solidarność robotnicza i wogóle. Ale gdy trzeba w imię tej solidarności podzielić się pracą z biednymi kolegami, gdy trzeba przez to uszczuplić swoje wcale nie złe „dekadówki”, to państwo rozumia — paszot won!

Doprawdy trudno zrozumieć, ażeby pracownicy Monopoli Spirytusowego, pracujący po kilka a nawet kilkanaście lat bez przerwy, ludzie niezłe, jak na obecne czasy, usytuowani, wysyłali delegację do dyrekcji, ażeby zredukowała 35 ich kolegów sezonowców, gdyż zarobki ich — stałych pracowników — mogą na tym ucierpieć. A jednak tak jest. Przyczyniło się do tego w pierwszym rzędzie klasowe świadomości Z. Z. Z. Chodzą pogłoski, że gdy wspomniana delegacja udała się do dyrektora Wytwórni ze swymi nieludzkimi żądaniem, dyrektor p. Zaborowski miał oświadczyć, że chciałby ludzi tych zatrzymać do czasu odrobienia przez nich ustawowych dni do otrzymania zapomogi, to delegacja stanowczo temu się sprzeciwiła, domagając się natychmiastowej redukcji sezonowców.

Ze w Państwowej Wytwórni Wódek w Łodzi zebrała się pod patronatem Z. Z. Z. grupa ludzi, wypranych z wszelkich uczuć ludzkich i dbających tylko o własne koryta, choćby kosztem czyjś krzywdy, świadczy jeszcze jeden charakterystyczny przykład. Na tydzień przed świętami Bożego Narodzenia przyjęto do Wytwórni w charakterze pracowników sezonowej pewną kobietę inwalidkę, mającą na swym utrzymaniu kilkoro dzieci i męża inwalidę. Robotnica ta pracowała w monopolu aż dwie godziny, gdyż delegacja udała się niezwłocznie do dyrektora i zagroziła protestem wszystkich robotników, jeśli natychmiast nie usunie nowej robotnicy. Żądaniom panów z Z. Z. Z. stało się zadość, robotnicę mającą na utrzymaniu kilkoro nieletnich dzieci i męża inwalidę, wydalono z pracy. I to wszystko robi się w czasie, gdy całe społeczeństwo nie szczędzi wysiłku, aby pomóc masom nieszczęśliwych, nękanym głodem i chłodem, gdy każdy, w kim bije ludzkie serce, niesie ostatni nieraz grosz na pomoc zimowł.

Doprawdy trudno o tym pisać. Jest w tym coś, co obraża do najwyższego stopnia godność człowieka. Zredukowanym robotnikom nie szczędzi się jeszcze niskich i podłych drwin. Zastępczyni delegatki, niejaka Nowakowska, odezwała się do zredukowanych, biorących pieniądze za ostatnią dekadę, w te słowa: „No co? Nie klóćta się? Nie bijeta się z nami? Nie przeklinata nas?”

Oto jeszcze jeden, ale jak wymowny przykład z działalności Z. Z. Z. Opinia

publiczna wyda o postępowaniu tej organizacji odpowiedni sąd.

Należy zaznaczyć, że zredukowani robotnicy wcale nie tracą nadziei na przeprowadzenie odpowiedniej jeszcze ilości dni, aby uzyskać prawo do za-

pomogi. W tym kierunku czynione są już starania u czynników miarodajnych. Nie ulega wątpliwości, że czynnik te wbrew życzeniom panom z Z. Z. Z. zajmą się losem wyrzuconych na bruk ludzi.

Front ludowy na żołdzie komuny

Sensacyjny wynik rewizji — Żydówka posiedzi dwa lata

Łódź, 22. 1. — Wczoraj na ławie oskarżonych zasiadła sekretarka okręgowego komitetu MOPR (Międzynarodowej Organizacji Pomocy Rewolucjonistom) 33-letnia Chaja Szames (Cegielniana 18). W wyniku obserwacji dnia 18 września 1936 roku policja przybyła do mieszkania Szamesówny przeprowadzić rewizję. Drzwi zastano zamknięte i słychać było odgłosy wkładania jakichś przedmiotów do pieca.

Gdy policja wkroczyła do mieszkania, w pierwszym rzędzie wyjęła tlejącą paczkę papierów. Było to sprawozdanie pierwszej krajowej narady wydziałów gospodarczych czerwonej pomocy w Polsce, odezwy, omawiające położenie więźniów politycznych, podpisane przez Piotra Zubrowicza.

Dalsza rewizja dała wyniki wręcz rewelacyjne. Znalaziono kasę oraz archiwum okręgowe komisji MOPR-u. Najważniejszym dokumentem, wykazującym, że front ludowy pozostaje na żołdzie komuny, było bezspornie sprawozdanie kasowe łódzkiego komitetu czerwonej pomocy wydziału gospodarczej sekcji międzynarodówki poza partyjnej i ludowo frontowej organizacji za miesiąc lipiec 1936. Dalej w archiwum komunistycznym znaleziono spi-

sy więźniów w więzieniach w Sieradzu, Kutnie i Włocławku, w więzieniach przy ul. Sztetlinga, spis rodzin więźniów, które zgłosiły akces, wykaz przesłanych do więźniów paczek, szczegółowe sprawozdania z wydatków na zakup artykułów do tych paczek i wreszcie 500 złotych jako saldo kasowe.

Dalej znaleziono jeszcze osobno 30 zł, które — jak później ustalono — stanowiły już prywatną własność Szamesówny. Szamesówna na przewodzie twierdziła, że do Partii Komunistycznej nie należy, a papiery podrzucił jej jakiś chłopiec, gdy gonili go policja. Papiery chciała spalić, by nie skompromitować się. Prowadziła czytelną, a pieniądze stanowiły jej własność.

Ustalono, iż była ona następczynią na stanowisku sekretarki wydziału gospodarczego MOPR-u, Anisfeldówny, żydowskiej nauczycielki, niedawno skazanej przez sąd. Pod pozorem prowadzenia czytelnicy mogła ona przyjmować wszelkie wizyty.

Sąd okręgowy skazał 33-letnią Żydówkę Chaję Szames na 2 lata więzienia z zapłatą odškodowania w kwocie 6.200 zł wraz z odsetkami i kosztami. Zarządził również konfiskatę 500 zł, znalezionych pieniędzy partyjnych.

P. K. P. odszkodowań płacić nie lubi!

7 wyroków w sprawie odszkodowania za wypadek kpt. Jerzego Zaremby

Kraków, 21. 1. — W Sądzie Najwyższym zapadł ostatnio wyrok w ciekawej sprawie o odszkodowanie za wypadek na terenie P. K. P.

Mianowicie w r. 1932 na dworcu przetokowym w Krakowie, przy przeładunku transportu wojska, został potrącony przez wagon kolejowy kapitan dyplom. Jerzy Zaremba. Skutkiem potrącenia doznał on podwójnego zła-

mania kości ramiennej prawej oraz zderzenia naskórka dłoni prawej.

Po 6 tygodniowym leczeniu wniósł kpt. Zaremba skargę przeciwko P. K. P. o zapłatę odszkodowania w kwocie 6.200 zł wraz z odsetkami i kosztami, co też sąd okręgowy przysądził. Sąd Apelacyjny apelacji P. K. P. nie uwzględnił i wyrok sądu okręgowego w całości zatwierdził. Polskie Koleje

Agata z Wołynia

Bojownikowi o Wielką Polskę!

Teodorowi Ziemiickiemu.

Ześ wiódł ku złotej jutrzni co nam świta
Lud tu co zbrzydł mu obcych hasel lep —
Musisz opuścić Wołyń, jak banita
I iść daleko gdzieś na gorzki chleb...
I znowu musisz iść gdzie się rozpasło
Ghetto żydowskie... — szerzyć polskie hasło...

Błogosławione Twojej pracy plony,
Przez nie sam siebie rozgrzeszyłeś z win —
Ale najlepsze to jest z Twojej strony
To — że nie w słowo wierzysz ale w czyn...
Ze wiesz, iż w czyniemoc żywotna... święta,
Ze czyn odradza... że czyn zrywa pęta...

Ty narodowej idei szermierzu,
Coś w lepsze rano wiódł wołyński lud —
Jutro znowu, gdzieś z kąkoli i perzu
Oczyszczał będziesz Jagielloński gród...
Lub będziesz znów gdzieś hen na Polski końcu
Naród wiódł z wiara ku lepszemu słońcu...

Tyś tu lud uczył — jak święty Sakrament,
Czcisz swą Ojczyznę i czcisz Naród swój —
... Tuś Wielkiej Polski założył fundament.
... Tu Twa zasługa... Tu pracy Twej znój...
Tu Twoje ziarno rzucone na glebie
Uprzedza nas o narodowym chlebie...

Hej! — o wytrwanie zbytecznie Cię prosić,
Ale to sobie Teodorze wiedz
... Kto kocha Prawdę — musi krzywdy znosić
... Kto kocha Prawdę — gotów za nią lec...
... Kto kocha Prawdę — to jak Bóg na niebie
Żyje dla drugich a nigdy dla siebie...

Państwowe wniosły jednak kasację do Sądu Najwyższego, który oba wyroki uchylił i sprawę zwrócił sądowi okręgowemu w Krakowie z poleceniem przeprowadzenia oględzin na miejscu.

Po przeprowadzonej wizji lokalnej sąd okręgowy poraz drugi zasądził P. K. P. na zapłatę odszkodowania w tej samej wysokości. Na skutek ponownej apelacji P. K. P. odbyła się rozprawa w Krakowie, w wyniku której wyrok sądu okręgowego został uchylony, przyczem polecono ponownie przeprowadzić dowody. Sąd okręgowy wówczas poraz trzeci zasądził P. K. P. na zapłatę tego samego odszkodowania z odsetkami i kosztami.

Polskie Koleje Państwowe odwołały się wówczas do Sądu Apelacyjnego, który obniżył odszkodowanie do połowy, przyjmując winę podzieloną. Przeciw temu wyrokowi Sądu Apelacyjnego zgłosiły obydwie strony rewizję do Sądu Najwyższego. Obecnie Sąd Najwyższy wydał wyrok, który uwzględnił rewizję powoda, zmienił zakazany wyrok Sądu Apelacyjnego i przywrócił do mocy prawnej wyrok sądu okręgowego, a więc odszkodowanie 6.200 zł, zasądził P. K. P. na zapłatę kosztów przewodu odwoławczego i rewizyjnego.

Sensacyjny ten proces miał zatem 7 wyroków z czego 3 wyroki sądu okręgowego, 2 Sądu Apelacyjnego i 2 Sądu Najwyższego. Same odsetki za blisko 5 lat wyniosły 2.211 zł 32 gr, a kosztu sporu 1.939 zł 26 gr.

Socjaliści cofają się

Łódź, 22. 1. — W czwartek o godz. 19 wieczorem zwołane zostało pierwsze posiedzenie komisji radzieckiej finansowo - budżetowej, na którym wyszedł na jaw nagły i sensacyjny zwrot w taktyce radzieckiej większości żydoso-cjalistycznej.

Jak wiadomo, na ostatnim posiedzeniu rady większość socjal - komunistyczna odrzuciła referat tymczasowego prezydenta miasta Godlewskiego o budżecie, oświadczając wyraźnie, iż klub PPS może debatować tylko nad budżetem, opracowanym przez przyszły czerwony zarząd miejski.

Tymczasem na wczorajszym posiedzeniu komisji budżetowo - finansowej radny Potkański w imieniu PPS oświadczył, iż sprawę budżetu na posiedzeniu rady odrzucono tylko chwilowo. Z oświadczenia tego wynika, iż radziecka większość socjal - komunistyczna zorientowała się w błędzie, któryby mógł być przyczyną rozwiązania rady miejskiej i teraz cofa się na całej linii. Najjaskrawszym dowodem nagłej zmiany taktyki jest również fakt wybrania przez klub PPS generalnego referenta budżetu, którym został, oczywiście Żyd — Hartmann. Posiedzenie trwa.

Sprawozdanie z obrad komisji finansowo - budżetowej ze względów technicznych odkładamy do dnia jutrzejszego.

Robotnik zmarł na śmierć

Kielce, 21. 1. — Dnia 17 bm. na drodze do wsi Jerzmanowice pow. olkuskiego znaleziono zwłoki mieszkańca tej wsi 33-letniego Stanisława Śladowskiego. Jak ustalono, Śladowski lichy ubrany i zapewne głodny powracał po pracy do domu na rowerze z kopalni „Dorota” w Ostrowach i przemarzył na śmierć.

Wstrzymanie komunikacji

Stanisławów. (PAT.) Wskutek zasp śnieżnych na Pokućiu przetrwana była komunikacja autobusowa również między Kolomyją, Horodenką a Stanisławowem oraz Kolomyją a Nieziskami przez Obertyn.

Spadkobiercy lorda Buttlera w Radomiu

Skarżysko, 21. 1. — Jak donosiliśmy w nr 15 „Orędownika” po wymarciu rodziny angielskiej Buttlerów, jako pretendenci do spadku pozostały rodziny polskie. Ogółem występuje z pretensjami 75 rodzin.

Dowiadujemy się, że spadkobiercy po multimilionerze angielskim, lordzie Buttlerze, znajdują się również w Radomiu, którzy wywodzą się ze szlachty inflanckiej. Są to Jerzy Gombrowicz ze Wsoli, dr Keller-Krauz, b. poseł socjalistyczny, oraz członek Stronnictwa Narodowego, znany z procesu przytyckiego p. adwokat Lindeman i inni.

W Londynie pokazały się w związku z koronacją królewską kapelusze damskie w kształcie korony. Ano, są gusta i guściki.

Zatwierdzony wyrok

Warszawa. (Tel. wł.) Sąd apelacyjny zatwierdził wyrok sądu okręgowego, skazujący mordercę s. p. Wiktora Gosieckiego, Aleksandra Simika, na bezterminowe więzienie. (w)

W lutym wywieziemy do Niemiec towarów za 13 miln. zł

Warszawa. (PAT.) Na podstawie porozumienia pomiędzy polską a niemiecką komisjami, ustalono, że wartość eksportu polskiego do Niemiec w miesiącu lutym 1937 r. wyniesie ma około 13 milionów złotych.

Parylewiczowa schudła o 30 kilogramów

Kraków, 21. 1. — Jak donosi prasa, ostatecznie badania lekarskie Parylewiczowej stwierdziły, że straciła ona na wadze blisko 30 kg. Istnieje podejrzenie, że jest to wynik głodówki, której cele znane są tylko Parylewiczowej.

Ciekawe, ile ważyła przed tym Parylewiczowa, skoro mogła pozwolić sobie schudnąć aż 30 kilogramów.

Śmierć z powodu ondulacji

Warszawa. (Tel. wł.) Mieszkanka Nowego Dworu, Holckenerówna, bawiąc w Warszawie zrobiła sobie u fryzjera ondulację wieczną. Gdy wyjeżdżała do domu miała silne bóle głowy, a kiedy wróciła do domu, bóle się zwiększyły i wkrótce zaniemogła zupełnie a niebawem zmarła.

Lekarze stwierdzili, że przyczyną była ondulacja, która Holckenerówna kazała sobie zrobić w czasie kiedy cierpiała na bóle głowy. (w)

Stan zdrowia Ojca św.

Citta del Vaticano. (PAT.) Ojciec św. spędził dziś znowu niespokojną noc, gdyż dotkliwe bóle w nodze nie pozwalały mu zasnąć. Dopiero nad ranem papież usnął na parę godzin.

Profesor Milani przebywał w Watykanie niemal do południa, co wzbudziło podejrzenia o pogorszeniu się stanu zdrowia papieża. Jednakże alarmujące pogłoski nie znalazły potwierdzenia. Rano papież wstał z łóżka, przyjął kardynała Pacelli i odbył z nim codzienną rozmowę. Po południu papież przez dłuższy czas siedział w fotelu, ustawionym obok łóżka.

Z Banku Polskiego

Warszawa. (PAT.) Dnia 21 stycznia odbyło się pod przewodnictwem prezesa banku p. Byrki posiedzenie rady Banku Polskiego, na którym rada wysłuchała sprawozdań dyrekcji i komisji rady z działalności Banku w grudniu 1936 r.

Następnie rada przyjęła celem przedłożenia walnemu zbraniu akcjonariuszów banku sprawozdanie za rok 1936 r. wraz z bilansem i rachunkiem zysków i strat oraz projektem podziału zysków za rok ubiegły. Rada przedstawi walnemu zbraniu wnioski na wypłacenie dywidendy za rok 1936. w wysokości 8 proc. Termin walnego zbrania akcjonariuszów ustalono na 18 lutego 1937 r.

Skazanie „dyrektora” Goryniaka

Smutny koniec apetytów na dobrą posadę

Gdynia, 21. 1. — Sąd okręgowy w Gdyni rozpatrywał sprawę niedoszłego „dyrektora” rzeźni miejskiej Goryniaka. Oskarżony zgłosił się na wakujące stanowisko i został nawet przyjęty na okres próbny. Goryniak przy zgłoszeniu się przedłożył odpisy

świadczeń, które, jak się później okazało, były sfałszowane.

Falszowanie dokumentów i wprowadzenie w błąd zarządu rzeźni miejskiej zostało Goryniakowi udowodnione. Sąd skazał Goryniaka na dwa lata więzienia. (p)

Żydowski „hrabia” od świń bekonowych

Niesłychane bluźnierstwo i wykroczenie Goldwassera

Kościerzyna — Kilkudziesięciu pracowników i dostawców bekonów, rolników, podległych bekoniarowi w Kościerzynie, skierowało do prokuratora sprawę przeciw Żydowi Goldwasserowi, kierownikowi bekoniarowi. Postępowanie tego Żyda jest niesłychanie bezcelne.

W r. 1935 w czasie spowiedzi wielkonocej pracownicy bekoniarowi udali się w jedną sobotę do Goldwassera z prośbą o zwolnienie ich z pracy na niedzielę, bo chcieliby przyjąć Sakramenta św. Na to otrzymali od Żyda odpowiedź: — POCO WY TAM CHODZICIE I TEMU CHŁOPU (!!) OPWIADACIE WASZE GRZECHY. Waszego Boga sami sobie upieczcie (!) i zjedzcie (!!).

W przededniu Wszystkich Świętych, w sobotę, 31 października 1936 r., pracownikom bekoniarowi kazano, by nazajutrz stawili się do pracy. Gdy pracownicy zwrócili uwagę Goldwasserowi, że jest to niedziela, a ponadto święto, robotę zaś bez

uszczerbku można odłożyć do dnia następnego, otrzymali taką odpowiedź:

— Co mnie obchodzi święto! Koleje chodzą, poczta pracuje, więc można pracować.

Prośby pracowników Goldwasser nie uwzględnił, zmuszając ich do zgwalcenia niedzieli i święta.

Pod adresem pracowników bekoniarowi oraz rolników, odstawiających bekon, Goldwasser takie rzucił wyzwiska:

— Wy kaszubskie świnię (!), będziecie na gnoju żarli. Stu Kaszubów idzie na jeden funt, a w Warszawie funt Kaszubów kosztuje 10 groszy...

Coś za dużo pozwalają sobie w Polsce ci żydowscy „hrabiowie” — to też jesteśmy pewni, że pan prokurator wypompuje z głowy Goldwassera „wasser” (to jest wodę), a oleju doleje mu „koza”, na którą sumiennie, jako bluźnierca, zasłużył. (p)

Odjazd statku „Pułaski”

Statek zabrał nędzę z Polski „B” — Biedni emigranci zabrali ze sobą paczki z gwoździami, stare koła od wozów, młotki, siekiery itp.

Gdynia, 21. 1. — Wczoraj w godzinach popołudniowych odpłynął do Ameryki Południowej statek „Pułaski”, zabierając na pokładzie ponad 750 emigrantów oraz ładunek w wysokości 1250 ton.

Zakrępowanie pasażerów było tym razem wyjątkowym obrazem polskiej nędzy. W lukach bagażowych statku umieszczono „majątki” ruchome emigrantów, składające się z sierpów, pa-

czek z gwoździami i starych kół od wozów, bo „to wszystko może się jeszcze przydać”.

Do kabin, jako bagaż ręczny, wielu emigrantów z ziem wschodnich zabierało z sobą młotki, siekiery i tym podobne narzędzia. Typowy to był obraz nędzy Polski „B”, gdzie stare rupiecie jest tak wysoko cenione, że zabiera się je nawet za morza. (p)

Uwolnienie adw. Kowalskiego

Sprawa pewnej ulotki, którą skonfiskowano

Łódź, 22. 1. — Wczoraj przed sądem grodzkim w Łodzi odbyła się charakterystyczna sprawa przeciwko prezesowi zarządu okręgowego Stronnictwa Narodowego w Łodzi, adw. Kazimierzowi Kowalskiemu, którego prokuratura łódzka oskarżyła o to, że w dniu 9 września 1936 roku w Łodzi w zamiarze publicznego rozpowszechnienia wydał odezwę, zatytułowaną „Polacy!”, a zawierającą rzekomo fałszywe wiadomości, mogące wywołać niepokój publiczny. M. i. takie, że w dniu 6. 9. 1936 wznoszone były okrzyki: „Precz z Kościołem!”, „Precz z klerem!”, „Precz z Polską”.

Dla informacji podajemy, że powyższa ulotka wydana została w związku z pochodem żydo-komuny w dniu 6 września ub. r. z okazji tzw. „krwawej środy”. Ulotka, zawierająca powszechne znane fakty, wydana przez Stronnictwo Narodowe w Łodzi, została skonfiskowana, przy czym adw. Kowalski — jako prezes zarządu Stronnictwa Narodowego w Łodzi — został pociągnięty do odpowiedzialności karnej.

Adw. Kowalskiego bronił adw. Grochowski, zaznaczając, że obowiązkiem oskarżonego było podać do publicznej wiadomości wystąpienia żydo-komuny, godzące w religię i w całość państwa polskiego. Charakterystyczne i bardzo znamienne były zeznania świadków.

M. i. św. Marciniak zeznał, że podczas pochodu tzw. „krwawej środy” w dniu 6. 9. 1936 słyszał z pochodu komunistycznego okrzyki: „Precz z Kościołem!”, „Precz z policją!”, „Niech żyje Rosja Sowiecka!”, „Niech żyje rewolucja” itd.

Śwd. Nowak zeznał, że w tym samym dniu, w czasie pochodu komunistów przy placu Wolności, padły okrzyki: „Precz z Kościołem!”, „Precz z policją!”, „Niech żyje ZSRR!”, „Niech żyje Blum!” itd.

Śwd. Łukasik zeznał, iż w dniu tym przy ul. Nawrot słyszał okrzyki:

„Precz z Polską!”, „Niech żyje ZSRR!”.

Rewelacyjne było zeznanie św. Szerpatowskiego Stanisława, który stwierdził, że z pochodu żydo-komunistycznego w rocznicę „krwawej środy”, przechodzącego koło kościoła Najsw. Marii Panny, padły następujące okrzyki: „Precz z Kościołem!”, „Precz z klerem!”, „Niech żyje rewolucja!”, „W pewnym momencie, według zeznań świadka, grupa Żydów wdarta się na cmentarz kościoła, wzniesając zamieszanie wśród wiernych, zgromadzonych przed kościołem podczas nabożeństwa.

Po wysłuchaniu świadków, sąd odczytał komunikat starostwa grodzkiego w Łodzi, wydział bezpieczeństwa publicznego, w sprawie okrzyków, wznoszonych podczas obchodu. Według tego komunikatu wznoszone były okrzyki: „Precz z endecją i faszystami!”, „Precz z polską polityką ministra Becka!”, „Niech żyje czerwona armia!”, „Niech żyje czerwona Hiszpania!”, „Niech żyje Rosja Sowiecka!”, „Niech żyje Stalin, wódz międzynarodowego proletariatu!”, „Precz z wojną!”, „Żądamy zniesienia służby wojskowej!”, „Niech żyje ZSRR!”, „Niech żyje polska republika rad!”, „Niech żyje czerwony marszałek Woroszyłow!”, „Precz z armią!” itd.

Adw. Kowalski do winy się nie przyznał, stwierdzając jeszcze raz, że obowiązkiem jego, jako Polaka, było poinformowanie opinii publicznej, o wyrotowej i rozkładowej robocie żydo-komuny.

Po krótkim, lecz treściwym przemówieniu adw. Grochowskiego, sąd zarządził przerwę. Po czym, opierając się na zeznaniach świadków oraz na treści komunikatu starostwa grodzkiego w sprawie wyrotowych okrzyków podczas obchodu „krwawej środy” adw. Kowalskiego całkowicie uniewinnił.

Pr. 24885/6-K. 5811 B

Sprostowanie urzędowe

Otrzymujemy poniższe pismo: „W związku z notatką, jaka ukazała się w dzienniku „Oredownnik” nr 16 z dn. 21. 1. pp. „Zajścia antyżydowskie”

„Urząd Wojewódzki Łódzki na zasadzie art. 21 Dekretu w przedmiocie Tymczasowych przepisów prasowych z dn. 7. 2. 1919 r. (Dz. Praw. 1919 nr 14, poz. 186) prosi o zamieszczenie następującego sprostowania:

„Nieprawdą jest, jakoby w osadzie Żytno pow. radomszczańskiego doszło do zajść antyżydowskich — natomiast prawdą jest, że żadnych zajść w osadzie Żytno nie było i policja nikogo nie aresztowała.

„Nieprawdą jest dalej, jakoby w miasteczku Działoszyn pow. wieluńskiego doszło do zajść na tle bojkotu straganów żydowskich, natomiast prawdą jest, że i w Działoszynie żadnych zajść nie było i spokoju nigdzie nie zakłócono.

Za Wojewodę
K. Kowalski,
w. z. Naczelnika Wydziału.”

Na znak solidarności...

Warszawa. (Tel. wł.) Na czwartkowym posiedzeniu senackiej komisji budżetowej rozpatrywano budżet ministerstwa spraw zagranicznych. Dyskusji nie przeprowadzono na znak solidarności z polityką gabinetu. (w)

Srodek zapobiegawczy Żydów przytyckich

Warszawa. (Tel. wł.) Obrońcy skazanych Żydów w procesie przytyckim nie ustają w zabiegach o zmianę środka zapobiegawczego.

W przyszłym tygodniu na posiedzeniu gospodarczym lubelskiego Sądu Apelacyjnego znajdzie się nowy wniosek o zmianę środka zapobiegawczego w stosunku do tych Żydów, którzy skazani zostali na karę do 6 lat więzienia. Motywy są już opracowane i będą doręczone obrońcom w pierwszych dniach lutego. (w)

Zniżka cen żyta

Warszawa. (Tel. wł.) Wstrzymanie eksportu żyta i maki żytniej z Polski zagranicę na okres do dnia 4 lutego spowodowało zniżkową tendencję żyta na rynkach krajowych. Najwyższa cena żyta wynosiła w styczniu za kwintal 23 zł w Warszawie i Poznaniu a 24.75 zł w Gdańsku.

Na wiadomość o wstrzymaniu eksportu zaczęła się zniżka cen, która w Małopolsce wynosi na kwintalu około 1.50 zł, w Warszawie 75 groszy, na Pomorzu i Poznaniu 25 groszy.

Spodziewany jest dalszy spadek cen żyta. W okresie od sierpnia do grudnia wywieziono z Polski zagranicę przeszło 150 tysięcy ton żyta. Wielki ten wywóz, prawie dwukrotnie wyższy od zeszłorocznego, obudził duże zaniepokojenie, tym bardziej, że zbiory wcale obliczeń urzędu statystycznego w tym roku są o blisko 200 tysięcy ton mniejsze aniżeli w roku ubiegłym.

W magazynach gdańskich znajduje się około 16 tysięcy ton żyta polskiego.

Śnieg na wybrzeżu polskim

Puck. (PAT.) Pierwszy większy opad śniegu podczas tegorocznej zimy spadł na całym wybrzeżu polskim i Kaszubach. Śnieg nadal prószy. Nad morzem polskim trwa natomiast gwałtowna śnieżnica. Ciężkie chmury śniegowe napływają od strony zachodniej. Temperatura na półwyspie helskim utrzymuje się na wysokości 11 stopni.

Jastarnia. (PAT.) Zatoka pucka, która w większej swej części pokryta jest lodem, dochodzącym do Jastarni, wykazuje niebywałą grubość lodu, bo 48 cm. Port w Jastarni jest zamrznięty.

Styczeń
22
Piątek

Kalendarz rzym.-kat.
Piątek: Wincentego i Anast.
Sobota: Jana Jalm., Ildel. b.

Kalendarz słowiański
Piątek: Witosława
Sobota: Wrociławy
Słońca: wschód 7,50, zachód 16,19
Długość dnia 8 g. 29 min.
Księżycy: wschód 11,53, zachód 3,53
Faza: 4 dzień przed pełnią

Adres redakcji i administracji w Łodzi
telefon redakcji i administracji 173-55
Piotrkowska 91
Godziny przyjęcia dla interesentów od 10—12

POGODA WCZORAJ

Komunikat łódzkiej stacji meteorologicznej przy miejskim muzeum przyrodniczym w parku Sienkiewicza na dzień 21 stycznia 1937 r. Temperatura w ciągu doby ubiegłej: najwyższa minus 6,6 st., najniższa minus 11 st. Barometr: 750,2; tendencja: słabe wiatry południowo-wschodnie.

JAKA BĘDZIE POGODA

Pogoda bez zmian. Mreźnie — słonecznie.

KOMUNIKATY

Za 13 zł 10 gr pociągiem popularnym do Zakopanego i z powrotem, Oddział 3 Ruchowo-Handlowy w Łodzi podaje do wiadomości, że Liga Popierania Turystyki organizuje 3-dniową wycieczkę do Zakopanego specjalnym pociągiem popularnym, który uruchomiony będzie według następującego rozkładu jazdy: st. Łódź-Fabr. odjazd dn. 30. I. godz. 23,42, st. Zakopane przyjazd dnia 31. I. godz. 10,22, st. Zakopane odjazd dn. 2. II. godz. 21,24; st. Łódź-Fabr. przyjazd dn. 3. II. godz. 8,00. Opłata za przejazd w obie strony w wagonach 3-ej klasy wynosi 13 zł 10 gr od osoby, przy czym każdy podróżny ma zapewnione najlepsze numerowane. Przy dojeździe do stacji odejścia pociągu popularnego i przy powrocie do miejsca zamieszkania, uczestnicy wycieczki przy odległości od 20 do 50 km., na podstawie okazanej karty kontraportowej na ten pociąg, korzystają z 50% ulgi przejazdowej. Szczegóły w afiszach. Ilość miejsc ograniczona.

KRONIKA KOŚCIELNA

Rekolekcje zamknięte. Papięć Pius XI, mówiąc o potrzebie ćwiczeń duchownych w życiu ludzkim nazwał rekolekcje zamknięte „kuźnią wielkich charakterów”. Słusznie, dlatego kierownicy duchowni nazywają rekolekcje zamknięte szkołą apostołstwa świeckich. Rekolekcje zamknięte mają wielkie znaczenie zwłaszcza dla ludzi pragnących pogłębienia zasad wiary i szukających prawdziwego spokoju duchownego w życiu osobistym. Diecezjalny Instytut Akcji Katolickiej przy współpracy Ojców Franciszkanów organizuje w Domu Rekolekcyjnym w Łagiewnikach pod Łodzią rekolekcje zamknięte dla kobiet zameżnych. Rekolekcje rozpoczną się w najbliższą niedzielę, tj. dnia 24 stycznia, o godz. 5 po poł. i trwać będą trzy dni. Opłata za pobyt w Domu Rekolekcyjnym wynosi 10 zł, wlicza się w to mieszkanie, utrzymanie oraz obsługę. Zgłoszenia należy kierować bezpośrednio do Domu Rekolekcyjnego Księża Franciszkanów w Łagiewnikach, poczta Zgierz. Bliższych informacyj w godz. biurowych udziela Sekretariat Akcji Katolickiej. Łódź, ul. Gdańska 111, tel. 220-14.

SYTUACJA STRAJKOWA

Majstrowie w Wimie strajkują. Wczoraj od rana 180 majstrów fabrycznych w żydowskiej Widzewskiej Manufakturze podjęło strajk, przy czym okupują mury, wstrzymując się od wszelkiej pracy. Przedstawiciele związku majstrów fabrycznych rozpoczęli rokowania z firmą, lecz porozumienia nie osiągnięto i inspektor pracy zapowiedział konferencję u siebie. Strajkujący majstrowie domagają się zagwarantowania, że umowa będzie honorowana, płace utrzymane, dodatek mieszkaniowy nie będzie znoszony w razie choroby itd.

ZE ŚWIATA PRACY

Zatargi u kotoniarzy. W fabrykach związku kotonowego w związku z zastrzeżoną sytuacją powstają obecnie zatargi. W fabryce Salomonowicza Zyma, (Gdańska 57) fabrykant zażądał, by robotnicy pracowali po 8 i pół godziny dziennie względnie w soboty po 8 godzin zamiast 6. Robotnicy nie zgodzili się, a fabrykant wymógł wszystkim pracę na 14 dni. W fabryce Landego (Gdańska 95) odmówiono zapłacenia robotnikom za postoje, wyniki z winy firmy. Robotnicy zwrócili się do inspektora pracy. W innych firmach również na tym tle powstają zatargi.

Umowy zbiorowe. Międzyzwiązkowa komisja robotników przemysłu budowlanego omawiała projekt nowej umowy zbiorowej. Postanowiono na 3 lutego br. zwołać ponowne zebranie, na którym ostateczny projekt zostanie ustalony i rozpoczęta zostanie rokowania z przedsiębiorcami o zawarcie nowej umowy zbiorowej.

Oszczercza przed sądem

Łódź, 22. 1. — Dział przed sądem apelacyjnym w Warszawie odbędzie się rozprawa przeciwko redaktorowi niewychodzącego już w Łodzi oszczerczego, „sanacyjnego” pisma „Hasło Przedwyborcze”, p. Kolasieńskiego, który w I instancji skazany został na dwa tygodnie aresztu z zawieszaniem.

Należy wyjaśnić, iż w czasie wyborów do ubiegłej Rady Miejskiej w Łodzi „sanacja” łódzka powołała do życia pismo pt. „Hasło Przedwyborcze”, którego zadaniem było oczernianie i szkalowanie przyszłych działaczy narodowych w Łodzi. Brukowiec ten w momencie, gdy adw. Kowalski siedział w więzieniu w Sieradzu w następstwie znanych zajęć przed katedrą w Łodzi, rzucił na niego oszczerstwa, pomawiając, iż skradł pieniądze swemu klientowi, niej. Mikołajewskiemu. Po wyjściu z więzienia adw. Kowalski przez blisko dwa lata szukał oszczercy, który gdzieś po bohatersku ulotnił się, aż wreszcie doszło do rozprawy sądowej i zasądzenia Kolasieńskiego na dwa tygodnie aresztu z zawieszaniem.

Wyrok ten nie zadowolił adw. Kowalskiego i przez swego pełnomocnika, adw. Sz wajdlera, wniósł odwołanie

do Sądu Apelacyjnego w Warszawie z prośbą o podwyższenie kary. Przy okazji nadmieniamy, iż po zasądzeniu Kolasieńskiego i napiętnowaniu nikczemnej nagonki przeciwko adw. Kowalskiemu, to samo oszczerstwo ostatnio znów udużyło w prasie żydowsko-socjalistycznej w Łodzi. W związku z tym adw. Kowalski zmuszony był wytoczyć nowe procesy.

Dnia 10 lutego br. odbędzie się dwa terminy przeciwko oszczercom żydowskim „Republiki” i „Łodzianina”. Niezależnie od powyższego nadmieniamy, iż został już rozpisany nowy termin rozprawy przeciwko niejakiemu Pietrasikowi, który przy pomocy całej prasy żydowskiej w Łodzi rozpętał oszczerczą kampanię przeciwko działaczom narodowym w związku z powstaniem nowej polskiej placówki chrześcijańskiej w Łodzi pod nazwą „Chrześcijański Dom Odzieżowy”. Jak wiadomo, na pierwszej rozprawie oskarżony Pietrasik nie zjawił się, uciekając z gmachu sądowego w obawie przed zatrzymaniem go przez policję za różnie przewinienia.

W związku z tym wytoczono również kilka procesów w prasie żydowskiej: „Republiki” i „Łodzianinowi”.

Piekarze walczą o niezależnienie się od Żydów

Znamienna uchwała cechu piekarzy-chrześcijan w Łodzi

Łódź, 21. —1. — Na odbytym niedawno posiedzeniu w cechu piekarzy chrześcijan w Łodzi poruszono między innymi niezmiernie dotkliwą bolączkę, dającą się coraz bardziej odczuwać rzemiosłu piekarskiemu chrześcijańskiemu w Łodzi. Na terenie Łodzi znajduje się około 150 piekarń chrześcijańskich i nie mniejsza ilość piekarni będących w posiadaniu Żydów.

Jak wiadomo, Łódź liczy około 700 tysięcy mieszkańców, w tym 1/3 część Żydów. Biorąc procentowo, piekarń chrześcijańskich powinno być znacznie więcej, względnie istniejące piekarnie powinny dobrze prosperować, gdyż posiadają dwa razy tyle odbiorców, co piekarnie żydowskie. Tymczasem jest zupełnie inaczej. Za wyjątkiem nielicznych piekarzy chrześcijańskich, którzy z dawnych przedwojennych czasów dorobili się, względnie zaraz po wojnie wykorzystali moment do postawienia interesu na nogi — reszta piekarzy, zwłaszcza na peryferiach, zaledwie wiąże koniec z końcem. Można ich naprawdę nazwać „białymi murzynami”. Taki „biały murzyn” pracuje dzień i noc i nigdy nie może dojść do samodzielności. Stale zalega w podatkach, dłużny jest za komorne i co najważniejsze, żyje w ciągłej zależności od dostawcy mąki z reguły Żyda, który drze z niego skórę, ile się da. Ale najważniejszą przy czyną nadszarpnięcia egzystencji drobnych piekarzy jest niesłychanie złośliwa konkurencja żydowskich piekarń, które wskutek omijania wszelkich u-

staw socjalnych i stosowania niskich płac swym pracownikom, mogą pobierać niższe ceny za pieczywo.

Nic też dziwnego, że piekarze łódzcy narazie przetrzęśli na oczy i przekonali się namacalnie, co jest przyczyną ich biedy ogólnej i ciągłych tarapatów materialnych. Na jednym z ostatnich posiedzeń cechu piekarze łódzcy chrześcijańscy postanowili jednogłośnie nie kupować mąki od Żydów młynarzy i ich kupców, chcąc w ten sposób niezależnie się od nich i dać możliwość zarobkowania Polakom. Jest to bardzo znamienna uchwała, jeśli się weźmie pod uwagę i to, że odbiorcami pieczywa w chrześcijańskich piekarniach są tylko chrześcijańscy, że żaden Żyd nie kupuje chleba od goja, bo jest „trefny”, a z jakiej wobec tego racji mają piekarze polscy swoje ciężko zapracowane pieniądze wydawać handlarzom żydowskim za mąkę? Żydzi już dawno stosują ten bojkot w stosunku do Polaków i nie kupują mąki od chrześcijan, dlatego piekarze polscy mają od nich kupować?

Tak samo piekarstwo jak i młynarstwo polskie stoją zle wskutek żydowskiej konkurencji. Szereg młynów i kupców polskich zmarniał, Żydzi wykupili najlepsze młyny w Polsce, dając przy tym zarobek całej zgrai kupców i pośredników żydowskich. Czas już był najwyższy na taką znamienną uchwałę do Cechu Piekarzy w Łodzi i czas najwyższy, aby i inne miasta do niej się przyłączyły.

JUDAICA

Lejbaś z rewolwerem. Żyd Lajb Jatkę (Piotrkowska 22), syn żydowskiego kolektora loteryjnego, który z powodu nadmiernego strachu narobił w swoim czasie alarmu, strzelając z straszaka, gdy zgasło światło podczas liczenia pieniędzy, został wtedy, jak donosiliśmy, pociągnięty do odpowiedzialności karnej za wprowadzenie władz w błąd, podał bowiem że był napad. Obecnie tenże Lajb Jatkę podczas liczenia pieniędzy spowodował wystrzał, tym razem z prawdziwego rewolweru, który miał w kieszeni niezabezpieczony i schylając się — po upadłe ze stołu monety — Jatkę spowodował wystrzał i zranił się w kolano, wywołując równocześnie połoch w mieszkaniu. Rannego opatrzył lekarz. Policja zarządziła dochodzenie i Jatkę odpowiadać będzie za nielegalne posiadanie broni.

NOTUJEMY

„HOCKI - KOCKI” — Szopka polityczna w ESPLANADZIE. Grupa miejscowych artystów i literatów, nawiązując do staropolskich tradycji teatru marionetek, wystąpiła z imprezą, w której daje ciętą satyrę i wiele humoru, biorąc na ostrze najczęściej znane, zasłużone i popularne osoby, zarówno w Łodzi, jak i w całej Polsce. Satyra może być czasem trochę niesprawiedliwą, ponieważ zadaniem jej jest nie kłasyfikowanie i podkreślanie zasług, lecz podchwytywanie najsłabszych i śmieśnych stron, jak pojedynczych osób, tak i całych zespołów i instytucyj. Jeżeli nawet ktoś zostałby zamocno dotknięty, to byłoby parafianstszczyzną obrażać się z tego powodu, ponieważ zadaniem i tradycją szopki jest rozbrzykanie, żakowski, karnawałowy humor. Naturalnie, że na ząb idą osoby najwięcej popularne. Wobec apatii i przygnębienia, panującego obecnie namiętnie, cieszyć się trzeba, że są jeszcze ludzie, którzy w tym wszystkim starają się odnaleźć odrobinę śmiechu i potrafią rozśmieszyć innych. Ze w śmiechu tym brzmią nutki złośliwości — trzeba wybaczyć i nie można się temu dziwić, bo życie do pogodnego śmiechu nas nie usposabia. W szopce „HOCKI - KOCKI” w zakłóceniu kukielki Stańczyka nawołuje słowami Wypiańskiego do wejścia we własną duszę i kończy okrzykiem: „Sumienia! och sumienia!” Szopkę organizowała grupa artystycz-

Proces o obrazę

Łódź, 22. 1. — Na jednym z ostatnich posiedzeń Rady miejskiej w Łodzi, w czasie prowokacyjnych wystąpień radnych żydowskich, radny narodowy Jan Sz wajdler, brat prezesa klubu radnych Obozu Narodowego, siedzący blisko żydowskiego radnego adw. Wajcmana, krzyknął pod adresem Żydów wogóle: „Dezerterzy”.

Jak się dowiadujemy, Żyd Wajcman wytoczył z tego powodu radnemu Sz wajdlerowi proces o obrazę.

na „Stańczyk”, lalki rzeźbił art. Zygmunt Kowalewski, oprawę dekoracyjną nadał art. mal. Wacław Dobrowolski, projekty strojów art. mal. Franciszek Walczewski; tekst pisał Jacek Nowicki.

Z całym uznaniem podkreślić należy stanowisko i zrozumienie imprez artystycznych i kulturalnych p. Gierbicha, właściciela cukierni i kawiarni „Esplanada”, który nie licząc na zyski, dał gościnnie w swym lokalu dla szopki.

Chalupnicy bronią się. Okręg łódzki jest największym ośrodkiem chalupnictwa które bierze masowy udział w ogólnej produkcji włókienniczej, bo gromadzi około 16 000 robotników, nie licząc ich rodzin, pomagających w robotach pomocniczych. Jednakże warunki pracy i zarobkowania zmusiły chalupników do obrony przeciwko pracodawcom, którzy wykorzystując fatalne położenie chalupników, wyzyskiwali ich w niemożliwy sposób. Wobec czego chalupnicy udali się w delegacji do ministra Opieki Społecznej i złożyli memoriał, w którym wskazują na konieczność objęcia chalupników przepisami ustawy o czasie pracy, ustawy o urlopiach oraz ustawy o ubezpieczeniach społecznych. Delegacja wykazała jednocześnie, że od dłuższego czasu sytuacja chalupników pracujących po 12—14 godzin dziennie i na niższych stawkach akordowych bez ubezpieczenia, powoduje, że niejednokrotnie przemysłowcy przeciwstawiają się robotnikom i nie chcą zawierać umów zbiorowych, wskazując na niemożliwość honorowania warunków ze względu na konkurencję nakładowców, produkujących z powodu chalupników. Podobna sytuacja ma miejsce w Ozorkowie, gdzie nie można zawrzeć umowy zbiorowej. Delegacji przyrzeczono sprawę tę jak najprzychylniej załatwić, jednakże wykonanie jej nie jest rzeczą łatwą, ze względu na to, iż trzeba by było stworzyć jedną organizację która miałaby za zadanie czuwać nad całym okręgiem chalupnictwa łódzkiego i okolic.

SPORT

L. K. S. — Union-Turing i Łódź — Warszawa. W dniu dzisiejszym na łódzkiemu L. K. S. przy ul. Unii o godz. 19 odbędzie się rewanżowe spotkanie w hokeju lodowym pomiędzy L. K. S.-em i Union-Turingiem. Zostało ono ponownie wyznaczone na łódzkiemu czerwonych, ze względu na lepsze oświetlenie toru. W razie zwycięstwa L. K. S.-u. będzie on miał zapewniony tytuł mistrza Łodzi. W nadchodzącą niedzielę bowiem rozpoczynają się rozgrywki międzygrupowe i mistrz Łodzi spotka się z mistrzem Warszawy (najprawdopodobniej A. Z. S.).

Skład drużyny na dzisiejsze zawody. Program spotkania bokserkiego pomiędzy drużynami K. P. Zjednoczone i pabianickiego Kruszendera, jakie się odbędzie w dniu dzisiejszym w sali Zjednoczonych przy ul. Przędzalniczej o godz. 20 przedstawia się następująco: w wadze muszej walczyć będą Michałak II (Z) — Grambo (K), waga kogucia — Adamiak (Z) — Rychter (K), waga piórkowa — Michałak I (Z) — Witkowski (K), waga lekka Kijewski (Z) — Kubiak (K), waga półśrednia — Zwierzchowski (Z) — Idasiak (K), waga średnia — Bartosik (Z) — Krawczyk (K) oraz waga półciężka Jaskuła (Z) — Kraszewski (K). Na pierwszy plan wysuwają się walki w wadze lekkiej, średniej i półciężkiej.

Walne zebranie L. K. S.-u. W nadchodzącą niedzielę o godz. 15 w sali rady miejskiej odbędzie się doroczne walne zebranie Łódzkiego Klubu Sportowego.

Pływacy również radzą. W dniu dzisiejszym t. i. w piątek o godz. 19 odbędzie się walne zebranie sekcji pływackiej L. K. S., na który obecność wszystkich członków ze względu na ważne sprawy jest konieczna. Zebranie odbędzie się w lokalu L. K. S. przy ul. Wólczańskiej 140.

Nowo władze kolarzy L. K. S. Na walnym zebraniu sekcji kolarzkiej L. K. S.-u wybrano nowy zarząd do którego weszli pp. kierownik inż. Kowalski, vice-przewodniczący M. Pietsch, sekretarz Eklar, gospodarz Cymera, kapitanowie Galecki i Szymczyk, kapitan wyścigów Eklar.

I. K. P. — Sokół. W nadchodzącą niedzielę w lokalu I. K. P. przy ul. Srebrzyńskiej 10 odbędzie się spotkanie zapasnicze o drużynowe mistrzostwo okręgu łódzkiego pomiędzy zespółami I. K. P. i Sokół. I. K. P. wobec zapewnienia sobie już tytułu mistrza na wynik tego spotkania specjalnie nie liczy.

Młodzież pływająca. W niedzielę dnia 24 bm. w basenie Y. M. C. A. o godz. 16-tej odbędzie się zawody pływackie o tak zwaną „nagrode młodych”. Program zawodów przewiduje biegi wszystkim stylami skoki i sztafety oraz mecz piłki wodnej. Bilety w cenach bardzo dostępnych ze względu na cele propagandowe można nabywać w przedsprzedaży w sekretariacie Y. M. C. A.

Dnia 19 stycznia 1937 r. zasnęła w Bogu, po długich i ciężkich cierpieniach opatrzona Sakramentami św., moja najdroższa żona, nasza ukochana matka, teściowa, babka i prababka, s. p.

Ludwika Wiatr

przeżywszy lat 73, Pogrzeb odbędzie się w piątek 22. bm. o godz. 15 z domu żałoby, ul. Zórawia 10 na cmentarz jeżycki. W ciężkim smutku pograżeni z 26 643 małż., córki, synowie, synowe, zięciowie, wnuki i prawnuki.

Chrześcijański Sklep Bławatów i Galanterji

W. CZIDEL

Łódź, Piotrkowska 286. Tel. 260-53.

Poleca w dużym wyborze: WELNY na płaszcz, kostjomy i suknie, JEDWABE gładkie i wzorzyste, towary białe: pościelowe, bielizniane i stolowe Firanki odpasowane i na metry. Trule wszystkie szerokości i koronki siatkowe na stopy i kapy. BIELIZA damska i męska, pończochy, rękawiczki, skarpetki, koldry watowane i gobelinowe. Wszystko w dobrym gatunku, ceny jaknajniższe.

R. Barcikowski S. A. Poznań

Nagłówkowe słowo (tłusto) 15 groszy, każde dalsze słowo 10 groszy, 5 liczb = jedno słowo, i, w, z, a = każde stanowi 1 słowo. Jedno ogłoszenie nie może przekraczać 100 słów, w tem 5 nagłówkowych.

OGŁOSZENIA DROBNE

Ogłoszenia wśród drobnych: 1-lamowy milimetr 30 groszy.

Znak oferty naprzykład: z 18 924, n 2745, d 1790 i t. d. = 1 słowo.

Drobne ogłoszenia w dni powszednie przyjmuje się do godz. 10,30, w soboty i dni przedświąteczne przyjmuje się do godz. 9,45.

1. DOMY-PARCELE

Dom
5 móg prywatne. Wągrowiec przy lesie — 5500 wpłaty 3500 spleśnie. Saja Wąrowiec, Piaskowa 7.

Willa
nowa piętrowa składem, 2 morgi ogrodu 22 000,— wpłaty 12 000,— reszta amortyzacja. Ratajczak, Poznań, Skarbowa 18, zd 60 249

Dom
2 piętrowy, 3 składy, miasto powiatowe, dochód 3 400,—, cena 19 000,— wpłaty 15 000,—. Siwiak, Gniezno, Chrobrego 27, zd 60 327

Dom
8 pokojowy, piętrowy, miasto gimnazjalne, skład — emeryta, cena 7 500,—. Siwiak, Gniezno, Chrobrego 27, zd 60 326

Domek
4 pokojowy, miasto, dla emeryta, rzemieślnika, ogrodem, cena 5 000,—. Siwiak, Gniezno, Chrobrego 27, zd 60 325

2. PIENIĄDZ

Stemplarz
wulkanizator potrzebny do stemplarni jako wspólnik. Potrzeba 500 zł. Zgłoszenia Oredownik, — Poznań zd 60 142

6. OZENKI

Zaraz
poślubi starsza bezdzietna po sześćdziesiątce niezależny kupiec hurtowo — rynkowy. Oferty Oredownik, Poznań zd 59 757

Inteligentny
mistrz piekarski około trzydziestki, własna piekarnia poszukuje zgrabnej, posażnej żony. Oferty fotografią Oredownik, Poznań ng 37 222

Wskażę
panne lat 30, 5 000,— wyjdzie za maż w interes, miejscowość obojetna. Oferty Oredownik, Poznań zd 60 265

Która
z pań pożyczycy 24-letniemu kawalerowi 1 000 zł do interesu przynosiącym miesięcznie 400—500 zł dochołu w zamian ozenek. Zgłoszenia Oredownik, Poznań n 37 228

7. SPRZEDAŻE

1 000 samochodów
rozczepnych, używane części, podwozia mleczarskie, opony najtańiej w firmie Autosklad, Poznań, Dąbrowskiego 89, telefon 46-74 dg 22 034-5

Kolonialkę
wielka wieś, towarem, 2 pokoje, kuchnia, dzierżawa 20,— z sprzedam Stroński, Wronki, Klasztorna, n 37 211

Gościniec
kolonialka, sala, urządzeniem, zabudowaniem, trzy morgowym ogrodem 5 000,— wpłaty 1 000,—. Nowak, Poznań, Skarbowa 1, zd 60 263

Skład
Poznanu nowym domem od właściciela 65,— złotych miesięcznie wiele innych poleca Ratajczak, Poznań, Skarbowa 18, zd 60 248

Gospodarstwo
63 morgi, ziemia dobra, zabudowania kompletne, cena 14 000,—, wpłaty 5 000,—. Siwiak, Gniezno, Chrobrego 27, zd 60 324

Skład
kolonialny, urządzeniem — towarem, przyległym mieszkaniem, centrum miasta Gniezna, „Okazja” Siwiak, Gniezno, Chrobrego 27, zd 60 324

Piekarnię

Poznanu piec patentowy przyległym mieszkaniem pełnym biegu sprzedam korzystnie. Informacje: Pijanowski, Poznań, ul. Wielka 15 — 23, zd 60 283

10. MAJĄTKI

Folwarczek
stoczerdziesięć morgowem, drugi, trzeciej klasy, zabudowaniem, inwentarzem 45 000,— wpłaty 15 000 Nowak, Poznań, Skarbowa 1, zd 60 262

Dwadzieściaosiem
inorgowe pszennej, żytniej, inwentarzem, zabudowaniem (małym wymiarem) 4 500,— wpłaty 2 500,— Nowak, Poznań, Skarbowa 1, zd 60 242

18. DZIERŻAWY

Gościniec
kolonialka, sala, kościelnej wiosce Okolna (Leszno), właściciela, pięćdziesiąt miesięcznie wydzierżawia Nowak, Poznań, Skarbowa 1, zd 60 241

Rzeźnictwo
w pełnym biegu natychmiast wydzierżawie, przejęcie 1 200,— z Zgłoszenia Agencja Kuriera Poznańskiego, Krotoszyn n 37 223

Wydzierżawę
dom trzypokojowy, chlew, — 1/2 morgi ogrodu, przy fabrykach Poznań, miesięcznie 15,—. Bartkowiak, Dopiewo, Poznań, zd 60 272

Wydzierżawę

mieszkanie, ogród, śpichrz, stajnie i stodołę w Pożegowie pod Mosina, M. Perkiwicz, Ludwikowo p. Mosina, P 24 393-3-34

23. ROZMAITE

Ondulacja
trwała 5.— z aparatami; elektrycznym, powiatowym i parowym. Łódź Nawrot 54 a. Józef Podlesny, n 36 384

Pieniądze
posypia się, liżkę prawdziwej Centraliny Michałowskiego na 10 kur 10 jaj! Zadać w aptekach, drogeriach! zd 60 264

26. SZUKA POSADY

Ogłoszenia do 30 słów dla poszukujących posady w tej rubryce obliczamy po jednej trzeciej cenie drobnych.

a) Służba domowa

Panna służąca
młoda szuka posady, dotychczas pracuje u hrabiny Łackiej w Posadowie. Proszę pod adres, Gołabowska, Posadowo, poczta Lwówek, pałac, zdg 60 118

b) Inni

Piekarz
lat 33, z karta rzemieślnicza, dobry piecowy szuka od zaraz pracy. Oferty Oredownik, Poznań zd 60 152

Pomocnik fryzjerski

z karta rzemieślnicza poszukuje posady. Słupca, pow. Konin, Poście-restaunte, zd 60 022

Pomocnik

rzeźnicki, młodszy z prowincji z własną pościelą poszukuje posady najchętniej w Poznaniu od 1 lutego. Oferty Oredownik, Poznań zd 60 161

Kawaler

lat 21, prosi laskawie o jakąkolwiek prace od zaraz. Kaucja bankowa 100 zł. Oferty Oredownik, Poznań zd 60 278

Pomocnik

gastronomiczny, przystojny, inteligentny, kaucja bankowa, bez poszukuje posady. Oferty Oredownik, Poznań zd 60 340

Biurowy

początkujący piszący maszyna (Narodowiec) prosi o prace biurową małym wynagrodzeniem. — Oferty Beier, Środa, Hallera 16 zdg 38 706

Szofer

mechanik, dobry fachowiec jeździec, mowa polsko-niemiecki poszukuje posady Ed. Lehmann, Szezepankowo, poczta Ostroróg, zdg 60 086

27. WOLNE MIEJSCA

Uwaga

Pomorze! Tyko kilku starszych pewnych obrotowych, poważna praca — przyjmijcie Polskie Biuro Sprzedaży Okularów Kościan, n 37 163

OREĐOWNIK

WYCHODZI CODZIENNIE Z DATA NA DZIEŃ NASTĘPNY

Redaktor odpowiedzialny Andrzej Trella z Poznania. — Za wszystkie wiadomości i artykuły z m. Łodzi odpowiada Leon Trella, Łódź, Piotrkowska 91. — Za ogłoszenia i reklamy odpowiada Antoni Leśniewicz z Poznania.

Przedpłata: miesięcznie (7 wydań tygodniowo), z odbiorem w agencjach 2 35 zł. Za odosłaniem do domu odpowiednia dopłata. Na pocztach i u listonoszów miesięcznie 2 34 zł, kwartalnie 7.—. Poczta przyjmuje zamówienia tylko na 6 wydań tygodniowo (bez poniedziałkowego). — Pod opaską w liście 3.— z miesięczną (6 wydań tygodniowo). — Zamówienia pocztowe należy uskutecznić do 25 każdego miesiąca w urzędach pocztowych, u listowych lub wprost w centrali Oredownika, Poznań, św. Marcina 70, P. K. O. 200 149.

Nakład i czeionki: Drukarnia Polska Spółka Akcyjna, Poznań, św. Marcina 70.

W razie wypadków, spowodowanych sła wyższą, przeszkód w zakładzie, strajków itp., wydawnictwo nie odpowiada za dostarczenie pisma, a abonenci nie mają prawa domagania się niedostarczonych numerów lub odszkodowania.

Centrala: Poznań, św. Marcina 70. P. K. O. Poznań 200 149

Telefony centrali: 40-72, 14-76, 33-07, 44-61, 35-24, 35-25

W niedziele, święta i późnym wieczorem: 35-24, 40-72

Rekopisów niezamówionych redakcja nie zwraca.

Ogłoszenia i reklamy: Na stronie 6-lamowej 15 groszy, na stronie 4-lamowej przy końcu tekstu redakcyjnego 30 gr., na stronie 4-tej 50 gr., na stronie 2-giej 60 gr., na stronie wiadomości lokalnych 100 gr. nadwyżki. Drobne ogłoszenia najwyżej 100 słów, w tem 5 nagłówkowych (drukowanych tłusto); słowo nagłówkowe 15 gr., każde dalsze słowo 10 groszy. Za różnicę między zestawem a wysokością ogłoszenia, powstała wskutek matrycowania, wydawnictwo nie odpowiada. Ogłoszenia są płatne zgóry.

Na stronie 6-lamowej 15 groszy, na stronie 4-lamowej przy końcu tekstu redakcyjnego 30 gr., na stronie 4-tej 50 gr., na stronie 2-giej 60 gr., na stronie wiadomości lokalnych 100 gr. nadwyżki. Drobne ogłoszenia najwyżej 100 słów, w tem 5 nagłówkowych (drukowanych tłusto); słowo nagłówkowe 15 gr., każde dalsze słowo 10 groszy. Za różnicę między zestawem a wysokością ogłoszenia, powstała wskutek matrycowania, wydawnictwo nie odpowiada. Ogłoszenia są płatne zgóry.

Szkoło

okienne, ogrodowe, ornamentowe, dachowe itp.
szyby wystawowe i lustra
Obrazy i listwy na ramy
Polskie Biuro Sprzedaży Szkła S.A.
Poznań, Woźna 15. Tel. 28-63.
Oddział w Łodzi, ul. Wigury 15. Telefon 134-53.
P 24 151-1-61

MAKULATURĘ

każdej ilości sprzedam
Jan Frykowski, Łódź, Piotrkowska 91,
z 98* telefon 173-55.

Polska w krajobrazie i zabytkach

w pięknym druku rotograviurowym. Wydawnictwa Dzieł Ilustrowanych w Warszawie, dwa tomy w ozdobnej oprawie płóciennej, okazjynie za 50 zł sprzedam DRUKARNIA POLSKA, Poznań, św. Marcina 70.

Humor zagraniczny

— Dlaczego utarł się taki zwyczaj, że przy spuszczeniu okrętów na wodę chrzci się je butelką szampana?
— Dlatego, że gdy taki okręt zakosztuje szampana, to później nie zechce pić słonej morskiej wody. Zwiększa się więc w ten sposób szanse, że taki okręt prędko nie zatoni. (x)

W Pajęczej Sieci

Sensacyjna powieść współczesna — Napisał specjalnie dla „Oreodownika“ Antoni Hram

67) Sala rozpraw zapelniała się szybko. Dwóch woźnych i kilku policjantów utrzymywało ład w obszernym hallu, który wypełniony był po brzegi, nie tylko tą nieliczną garstką szczęśliwców, posiadających karty wstępu, ale całą gromadą upośledzonych pod tym względem, którzy mieli nadzieję dostać się w zamieszaniu na sale.

Podobnie wyglądał i obszerny plac przed gmachem sądu. Długie szpalery publiczności po obydwu stronach jezdni, trzymane w ryzach przez kilku konnych policjantów, oczekiwały przybycia więziennej karetki, aby zobaczyć chociaż z daleka głównego bohatera dnia, oskarżonego inżyniera Stanisława Burskiego.

I tutaj nie było końca plotkom, dociekaniom i bezapelacyjnym sądom.

Tymczasem na wypełnionej po brzegi sali panowało gorączkowe podniecenie. Publiczność, zadwołona ze zdobycia miejsc, wiodła półgłosem rozmowy, a zgromadzeni w swej łoży dziennikarze rozkładali arkusze papieru i przygotowywali „szybkostrzelne kodaki“.

Aplikanci czynili na długim, sędziowskim stole, nakrytym zielonym sukniem, ostatnie przygotowania, wnosząc dowody rzeczowe, akta i przybory piśmienne.

W pewnej chwili szmer rozmów urwał się nagle i ciekawe spojrzenia publiczności skierowały się na ławę oskarżonych. Przez niewielkie, boczne drzwiczki wchodził Stanisław Burski, w towarzystwie dwóch posterunkowych.

Wśród ciszy, jaka zaległa teraz salę, słychać było tylko lekkie stapanie tych trzech ludzi i pstrykanie reporterskich kamer fotograficznych.

Burski krótkim, nerwowym spojrzeniem objął licznie zgromadzoną publiczność i spokojnie usiadł na ławie oskarżonych. Pozornie był opanowany, chociaż mięśnie twarzy drgały mu od czasu do czasu nerwowo. Co chwilę odwracał twarz w stronę publiczności, jak gdyby wśród niej szukał znajomych, którzy spuszczały wtedy głowy, udając, że go nie znają.

Ale ciekawe spojrzenia żadnej emocji publiczności na krótko zatrzymały się na postaci oskarżonego. W tej chwili bowiem na salę wszedł obrońca Burskiego, adwokat Witold Dobiecki, w towarzystwie Jadwigi Próchnickiej.

Po sali przeszedł szmer i długie szyje wyciągnęły się z tylnych rzędów, aby lepiej zobaczyć te, o której plotka niesła coraz to fantastyczniejsze szczegóły.

Ale Jadwiga zdawała się nie dostrzegać publiczności. Na jej pobladym obliczu wykwitły jakieś chorobliwe rumieńce, a duże, granatowe oczy błyszczały gorączką.

Dostrzegli się nawzajem z Burskim i wymienili między sobą wymowne spojrzenia i blade uśmiechy.

Uczucia, jakich w tej chwili doznawała Jadwiga, były zbyt bolesne, aby je można było wyrazić w słowach. W niemej, przykryj kontemplacji spoglądała na zmierzwanego długotrwałym więzieniem i moralnymi katuszami Stanisława. Serce rwało jej się ku temu ukochanemu człowiekowi, który siedział tam, na ławie oskarżonych, odgrodzony od niej drewnianymi kratkami i dwoma wyprężonymi służbowo policjantami. Nie zamienili dotąd ze sobą ani jednego słowa, jednakże spojrzeniami powiedzieli sobie wszystko.

Jadwiga dostrzegła, że z chwilą jej wejścia oblicze Stanisława ożywiło się nagle. Z rezygnacji i przygnębienia, w jakim trwał dotąd, rozbugała się w nim chęć życia. Może to wpływało tylko z niezwykłego opanowania i chęci dodania odwagi Jadwidze, jednakże spojrzenie oskarżonego było pogodne, a nawet wesołe.

Adwokat Dobiecki podszedł do ławy oskarżonych i przywitawszy się z Burskim, rozmawiał z nim coś szepcząc. Może i on starał się pocieszyć i

chnąć wiarę w swojego klienta, gdyż uśmiechał się stale i beztrąsko, co robiło wrażenie, jak gdyby ci dwaj ludzie opowiadali sobie wesołe anegdoki.

Ale nagle rozległ się przeciągły, jazgotliwy głos dzwonka, który przerwał przyciszony gwar sali i wszystkie oczy skierowały się na drzwi, przez które za chwilę miał wkroczyć trybunał sądzący. Zanim to nastąpiło, innymi drzwiami wszedł prokurator Zarewicz, z wypchaną teką, którą nerwowym ruchem rzucił na stół, po czym, wytarłszy szkła okularów, spojrzął na salę, nabitą publicznością.

Jadwiga obserwowała go pilnie. Wydawał się teraz innym człowiekiem niż dotychczas. Długa, czarna toga, obramowana czerwonymi sznurkami, nadawała jego szczupłej postaci wyraz powagi i wyniosłości. Chuda, koścista twarz zdawała się być zmumifikowaną czaszką średniowiecznego ascety.

Jadwiga, dostrzegając to, wyzbyła się wszelkich nadziei, aby ten człowiek mógł mieć jakikolwiek wzgląd dla oskarżonego. Zdawało jej się, że nie jest to ten sam nadskakujący jej jeszcze wczoraj Zarewicz, ale jakiś inny, sztywny i niedostępny. Że jest to raczej nie człowiek, a ucieleśnienie, ożywione prawo, zawarte w suchych, jak jego powieśla twarz, paragrafach.

A jednak... jednak prokurator Zarewicz odnalazł ją w tłumie i jego posępne spojrzenie ożywiło się na chwilę. Musiał jednakże dostrzec w oczach Jadwigi ów trapiący ją niepokój i jakby żal do niego, bo szybko odwrócił twarz w inną stronę i zagłębił się w rozłożonych przed sobą papierach.

Jeszcze jeden, krótki dźwięk dzwonka i pośród grobowej niemal ciszy wkroczył na podwyższenie trybunał.

Rozpoczął się przewód sądowy, będący dla jednych straszną, pełną niepewności i lęku tragedią, dla innych emocjonującym widowiskiem.

Po wstępnych formalnościach przewodniczący zarządził odczytanie aktu oskarżenia, sporządzonego przez prokuratora Zarewicza. Trwało to około dwóch godzin, w czasie których Jadwiga przeżywała istne katusze. W miarę jak padały ciężkie słowa misternie zbudowanego oskarżenia, oszołomiona Próchnicka dowiadywała się rzeczy wręcz niesamowitych, strasznych i przerażających.

Dotychczas nie wiedziała prawie nic z tego, co teraz niby ciężkim taranem uderzało w jej skołataną głowę. Nie starała się nawet dowiadywać o istotne dowody winy Stanisława, wierząc niezłomnie w jego niewinność. Dopiero teraz poczyniała rozumieć całą głębię ludzkiej zawiści i upodlenia.

— A więc to ona, tamta, podła i przewrotna kobieta postanowiła dokonać na nim okrutnej, wyrafinowanej zemsty — powtarzała w myślach, łowiąc uchem słowa oskarżenia. — I ona ma być głównym świadkiem w tym makabrycznym procesie... Boże!...

Beata zeznaje

Dwa różne uczucia opanowały Jadwigę i Burskiego, kiedy na salę rozpraw weszła, wezwana przez trybunał, Beata Krynicka.

Serce Próchnickiej rozdygotało się radosnym niepokojem i z całą ufnością przywarła spojrzeniem do tej młodej, wytwornej damy, w której ręku zdawał się spoczywać cały los Stanisława Burskiego.

Natomiast ten przywitał wchodzącą ową wyniosłą pogardą, którą miał zawsze dla ludzi tego pokroju.

Beata jednak nie dostrzegała nic i nikogo. Ta krótka droga, z pokoju dla świadków przed stół sędziowski, wydawała jej się długą, nadludzką uciążliwą wędrówką. W rozgorączkowanej wewnętrznej walce głowie miała cały chaos sprzecznych myśli, a w sercu przejmujący do głębi ból. Była to bowiem najtragiczniejsza chwila w jej życiu. Walka dwóch, skrajnie prze-

Donosimy uprzejmie,
że dla wygody naszych P. T. Odbiorców w Poznaniu i okolicy
OTWIERAMY w piątek, dnia 22 stycznia rb.
SKLEP DETALICZNEJ SPRZEDAŻY
KAWY i HERBATY
przy ul. 27 Grudnia nr. 7
„PLUTON“
T. i M. Tarasiewiczów S. A., Warszawa
Firma chrześcijańska
Ps 24 075/6-62,9/10

Lecz nagle pod wpływem tych przerażających myśli wydobyła ze świadomości jeden niewielki pozornie szczegół: list, jaki otrzymała przed tygodniem od Krynickiej.

Serce zabiło jej radośnie.

— Tak, teraz rozumiem wszystko — powtarzała szeptem. — Krynicka oskarżyła Stacha przez zazdrość, a teraz przejrzała całą podłość, całą nieludzkość swojego postępków i postanowiła naprawić zło... tak... O Boże!...

Jadwiga nie słyszała już dalszych słów aktu oskarżenia. Jej skłębione, oszalałe radosną nadzieją myśli poszybowały do Beaty Krynickiej, która gdzieś tam, w pokoju dla świadków, oczekuje wezwania na rozprawę, aby odwołać to wszystko, co podyktowało jej zaślepienie i zazdrość i wynagrodzić choć w części wyrządzoną im dwojgu krzywdę.

— A to się stanie już niedługo — powtarzała w myślach... — O Boże... — trzęsła się jak w febrze. — „Po tych strasznych chwilach nadludzkiej katuszy, jakie przechodziła pani z mojej winy, szczęście napowrót uśmiechnie się do Pani“... — przypomniała sobie ostatnie słowa listu Krynickiej. — Gdzie ja go mam?... aha, zniszczyłam, wedle jej życzenia, ale to nic nie szkodzi. Krynicka powtórzy to za chwilę przed sądem — myślała gorączkowo, odchodząc niemal od zmysłów.

— Proszę być dobrej myśli... — tak, to są jej słowa. — W niedalekiej już przyszłości naprawię wyrządzoną pani krzywdę... — Fragmenty zapamiętanej treści listu snuły jej się po głowie, potęgując wiarę w uczciwość tej kobiety.

Jadwiga w rozgorączkowaniu teraz dopiero spojrzała na Stanisława. Był spokojny, jak dotąd, lecz jakby zdziwiony jej beztrąskim uśmiechem, jaki posłała mu w tej chwili.

Lecz uśmiech ten pochwylił i prokurator Zarewicz i w jego sercu zrodziła się jakaś blada, niejasna nadzieja.

Pogodziła się z losem i stara się osłodzić narzeczonemu ostatnie chwile — pomyślał z zadowoleniem.

A w ciszy sądowej sali padały twarde, ciężkie słowa aktu oskarżenia.

ciwnych uczuć: ofiary i upodlenia.

Miłość, spontaniczna i nieujarzmiona, przelewająca się kipiącym warem w sercu tej dumnej kobiety, była tak wielka, że nic nie było w stanie osłabić jej i wyrzucić z pamięci ukochanego człowieka, który siedział teraz na ławie oskarżonych, pod zarzutem największej zbrodni, jak zawsze dotąd spokojny i opanowany. Tylko w tych jego piwnych dobroliwych i rozumnych oczach czaił się jakiś smutek, jakiś wyrzut i cicha, pogodna rezygnacja.

Beata nie śmiała spojrzeć śmiało w te oczy i zaciskała kurczowo szczękę, aby nie zawyć z bólu, jaki rozsadzał jej piersi. W przystępie rozpacz i żalu chciała rzucić mu się teraz do nóg i przejmującym jękiem żebrać litości i przebaczenia. Nie pragnęła już wzajemności uczucia; nie śmiała o tym

marzyć, — ale jego uśmiechu, wyrażającego przebaczenie i wdzięczność.

— Ty mój... jedyny... najdroższy — szeptała spieczonymi gorączką wargami.

Spojrzała na dostojnych w swej powadze sędziów, objęła przelotnym wejrzeniem całą salę i zatrzymała wzrok na prokuratorze Zarewiczu, który w niej pokładał największe i jedyne niemal nadzieje.

Beata uśmiechnęła się przez łzy do swych najsłabszych myśli. Zdawała sobie sprawę, jak wielkie wrażenie wywrą na prokuratorze jej słowa, które za chwilę wypowie. Jak wielką burzę wywoła jej zaprzeczenie poprzednim zeznaniom. Wiedziała również, że nie ujdzie jej to bezkarnie, ale jedynym, najgorętszym pragnieniem tej kobiety było w tej chwili wywołać promienny uśmiech zadowolenia na twarzy ukochanego człowieka, którego dosięgła jej zaślepienia, potworna zemsta.

— Z tym niezapomnianym uśmiechem w pamięci lżej będzie zejść mi z tego świata — myślała z pogodną rezygnacją. — I on, mój ukochany nade wszystko Stach, wspomni mnie nieraz czule — pocieszała się — o, tak...

— Co pani wie w sprawie zarzucanej oskarżonemu zbrodni, dokonanej na osobie Stefana Grzywaka? — wyrwał ją z kontemplacji głos przewodniczącego trybunału.

Beata nie odpowiedziała od razu. Dla spotęgowania efektu układała sobie w myśli zdania, które miała za chwilę wypowiedzieć: — To wszystko kłamstwo i nikczemna potwarz, jakiej dopuściłam się w zaślepieniu. Pan Burski jest niewinny, a mordercą Grzywaka jest kto inny, a mianowicie niejaki Rachmil Guterman, vel Władysław Grybski, agent wywiadu obcego państwa... — To miał być wstęp, a dalej dopiero zamierzała uzasadnić swe słowa i zdemaskować przekupionych przez siebie świadków.

Celujący w tej chwili w Krynicką swymi „kodakami“ reporterzy ani się spodzielali, jak wielką, jak niebywałą niespodziankę gotuje im ta kobieta. I na nich skierowała Beata swe ciemne, rozgorzałe wewnętrzny żarem oczy i... coś ścisnęło ją gwałtownie w krtani. Jej oczy w przelocie spotkały się z siedzącą w pierwszym rzędzie Jadwigą Próchnicką.

Pogodne i promieniejące wewnętrzny rozradowaniem spojrzenie Próchnickiej potrafiło najczulsze struny duszy Beaty: dumę i uczucie zazdrości.

— A więc jej szczęście mam tak drogo okupić?... Jej mam złożyć w ofierze me gorące uczucia, dziewczęce marzenia o szczęściu i życie całe, rozkosztowane przedsmakiem szczęścia?... Dla niej to zrobię i tylko dla niej, aby mogła dowoli upić się szczęściem. Jej mam oddać tego umiłowanego nade wszystko Stacha...

— Czy pani nie słyszała mojego pytania? — zapytał przewodniczący, wobec przeciągającego się milczenia świadka.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Od blaszanego garażu do miliardowego koncernu

Historia radiofonii w Ameryce jest typowo „amerykańską”

W początkach listopada 1936 r. przeprowadzono największą w dziejach radiofonii światowej transmisję. Na falach eteru popłynęły arcydzieła muzyki i słowa najpiękniejszej myśli ludzkiej o pokojowym rozwoju współżycia narodów.

Ta gigantyczna i zbiorowa transmisja wyszła z 15 krajów świata, który w ten sposób zmanifestował swe uczucia życzliwości dla największej sieci w Stanach Zjednoczonych, mianowicie National Broadcasting Company. W zbiorowej audycji dla Ameryki z okazji 10-lecia N. B. C. brało także udział Polskie Radio, które nadało specjalny koncert, złożony z utworów polskiej muzyki tanecznej.

Pierwsze 10-lecie rozwoju największej dziś w Ameryce i świecie organizacji radiofonicznej,

Jaką jest N. B. C., to prawdziwy romans z życia. Zaczęło się właśnie wcześniej, bo jeszcze w roku 1920. Pewnej nocy listopadowej inżynier zakładów Westinghousa dr Frank Conrad wybudował w swym niewielkim garażu w Pittsburgu małą stacyjkę nadawczą o mocy zaledwie 1/4 kw.

Entuzjasta radiofonii miał wówczas **jedynego wiernego słuchacza w osobie własnej żony,**

która słuchała w mieszkaniu programów, nadawanych przez męża z odbiornika, zbudowanego oczywiście również przez dra Conrada.

Pierwszy radioamator amerykański używał w swym osobliwym studio membrany starego mikrofonu telefonicznego.

W Ameryce, żywiącej wielki kult dla postępu technicznego, bynajmniej nie pokiwno z tych pierwszych kroków, ale też nie interesowano się nimi żywiej; aż przyszedł nioczekiwanie wielki dzień sukcesu.

W tym czasie odbywały się wybory nowego prezydenta. Jak niedawno Landon walczył o dusze wyborców z Rooseveltem — wówczas Cox ubiegał się o fotel prezydencki, mając za groźnego przeciwnika — Hardinga. Zwyciężył Harding. Wtedy dr Conrad wpadł na pomysł obwieśnienia tego zwycięstwa

przez głośnik własnego pomysłu, zmontowany na dachu garażu.

Entuzjazm przypadkowych radiosłuchaczy w Pittsburgu był tak wielki, że tłum zgniótł blaszany garaż Conrada.

Amerikanom wystarczyło, aby z tego przypadku zrobić praktyczny początek zorganizowanej radiofonii.

Znaleźli się finansisci, którzy wykryli nabyte przez dra Conrada doświadczenie i zorganizowali w Pittsburgu pierwszą rozgłośnię, znaną dziś pod inicjałami KDKA. Tak powstała, rosnąca w kilowaty, jak na drożdżach, jedna z potężnych kluczowych stacyj Błękitnej Sieci NBC.

W kilka miesięcy po uruchomieniu rozgłośni pittsburskiej Westinghouse Company zorganizowała drugą stację w Newarku, w stanie New Jersey.

Rozgłośnię uruchomiono w starej szatni, w nadbudówce nieczynnej już fabryki.

Ściany szatni przybrano sfaldowanym sukniem i umebłowano tym, co zostało po zlikwidowanych biurach. Program muzyczny obsługiwało wypożyczone pianino. Moc nadawcza tej stacyjki wynosiła około

10 pól kilowata. Uważano wtedy, że zasięg stacyj będzie dostateczny, jak na jej potrzeby. Takie były początki późniejszej drugiej potężnej sieci.

Następnych kilka lat po tym drobnym, raczej eksperymentalnym początku, sprawdziło prawdziwy rozmach tak bardzo odpowiadający psychice amerykańskiej.

Radiofonią czynnie zajmowały się już trzy organizacje: Westinghouse Company, General Electric Company, Radio Corporation of America.

Wybudowano szereg stacyjek, prze-ważnie o małej mocy, służących interesom lokalnych przedsiębiorstw przemysłowych i handlowych.

Struktura programowo-handlowa każdej z tych rozgłośni odbiegała już w samych początkach całkowicie od typu europejskiego. Główną treścią programów była reklama wyrobów, które produkował lub którymi handlował przedsiębiorca jednocześnie dzierżawionej rozgłośni. System ten okazał się wkrótce niepraktyczny.

Dla wielu rozgłośni przyszedł okres finansowego załamania. Szukano dróg wyjścia z trudnego położenia. Organizacje radiowe w Ameryce chciały pójść w tym czasie śladami Europy, gdzie radiofonia pozyskała sobie już wtedy poparcie finansowe państwa.

Sfery polityczne w Ameryce przyjęły jednak ten projekt niechętnie, jako przeciwny duchowi amerykańskiemu. Tymczasem współzawodnictwo doprowadziło wiele rozgłośni do upadku, a samemu programowi, szukającemu coraz szerszej poparcia w reklamie, groziło obniżenie poziomu do absurdu.

Ponieważ nie przyjął się również projekt abonamentu radiowego, na który w tych warunkach nie można było liczyć, więc zwrócono uwagę na inną stronę.

W okresie najtrudniejszej dla radia koniunktury w Ameryce z wnioskiem, który do dziś stanowi podstawę organizacyjną tamtejszej radiofonii, wystąpiło towarzystwo amerykańskie sieci telefonicznej i telegraficznej (A. T. T.). Wskazując na rzeczywistość, w której eksploatowanie stacyj nie mogło opłacać się jednej firmie, wnioskodawcy zaproponowali udział szeregu firm w programie tej samej rozgłośni.

Dla przekonania sceptyków A. T. T. zrobiło w ten sposób użytek z własnej potężnej rozgłośni WEAF. Eksperyment był dobry, dla tego pozyskał sobie odrazu wielu zwolenników.

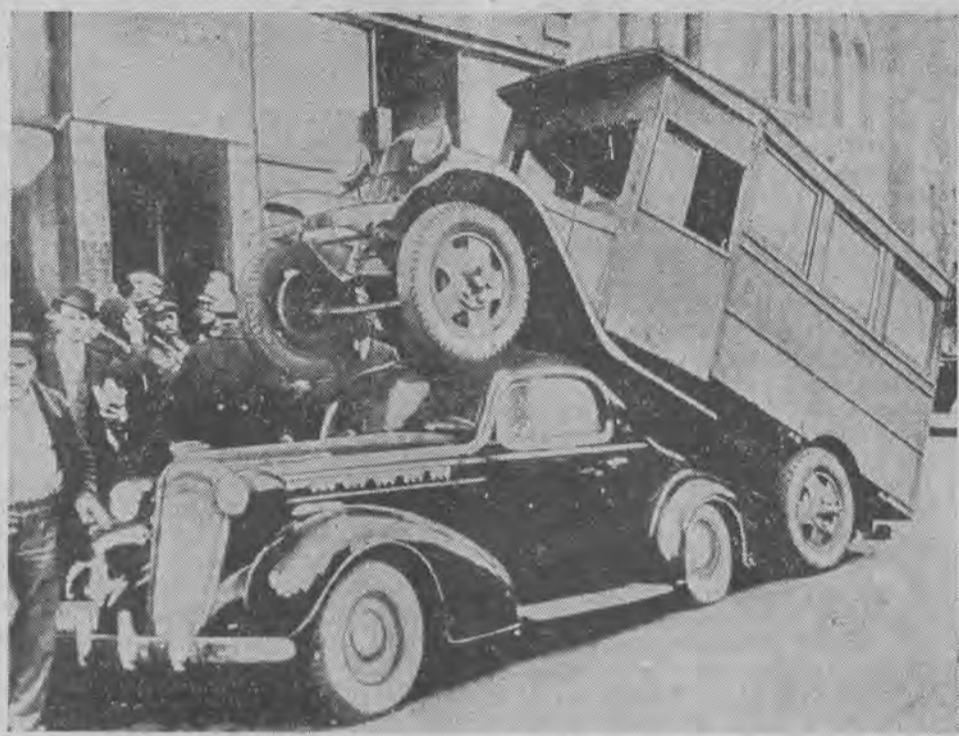
W ten sposób dnia 1 listopada 1926 r. powstała pierwsza sieć kabla telefonicznego, długości około 6.000 km, złączono w jeden system programowy i nazwano „Siecią Czerwoną” (The Red Network). Stacje tej pierwszej sieci N. B. C. działają przeważnie na terenie wschodnich stanów republiki.

National Broadcasting Company.

Rozgłośnie, dysponujące doskonale zorganizowaną siecią kabla telefonicznego, długości około 6.000 km, złączono w jeden system programowy i nazwano „Siecią Czerwoną” (The Red Network). Stacje tej pierwszej sieci N. B. C. działają przeważnie na terenie wschodnich stanów republiki.

National Broadcasting ma dzisiaj 110 rozgłośni wielkich i kilkaset średnio- i krótkofalowych dzierżawionych. Moc pierwotną wszystkich rozgłośni N. B. C. wynosi 2.000 kilowatów.

Najwspanialszy jest gmach radiofonii, gigantyczny R. C. A. Building albo Radio City na plaży Rockefellera w Nowym Jorku z 18 studiami.

Niezwykły wypadek zdarzył się w Cleveland w Ameryce. Kierowca samochodu, rozwożąc pieczywo, stracił panowanie nad maszyną i wpadł na stojący na ulicy samochód osobowy. Dzięki liniom opływowym, samochód osobowy został tylko lekko uszkodzony.

Fantastyczna kariera Ryszarda Bolesławskiego

Aktor, żołnierz i tułacz, pisarz, statysta i wielki reżyser

Lakoniczny komunikat PAT-icznej z Londynu donosił:

„Zmarł w Hollywood na atak serca Ryszard Bolesławski, znany aktor i reżyser filmowy urodzony w Warszawie. Bolesławski liczył 48 lat”.

Ryszard Bolesławski. Nazwisko nieobecne człowiekowi, chodzącemu do kina. Jest to przecież przedstawiciel ekstraklasy reżyserów Hollywoodu. O jego wszechstronnym talencie i umiejętnościach mogą nam dać wyobrażenie chociażby tylko niektóre z wyświetlanych w Polsce filmów, które reżyserował. Że wspomnę tylko niezapomnianych „Ludzie w białej” (z Clark Gablem w roli głównej), dalej granego ostatnio „Szpiega nr 13” z Garym Cooperem — dramat historyczny, albo „Metropolitain” — wielki film mający jako temat kulisy opery. „Malowaną zasłonę” w pięknej kreacji klasycznej Greta Garbo, czy „Nędzników” według znanej powieści Wiktora Hugo.

Możnaby tych filmów wyliczyć wiele. Na końcu zaś film, który już idzie na ekranach polskich, to jest „O gród Allah’a”, uznany za najpiękniejsze dzieło sztuki filmowej ostatnich czasów, film kolorowy z takimi asami ekranu jak Marlina Dietrich i Charles Boyer.

Bolesławski urodził się w Polsce. Debiutował jednak nie w Warszawie, a na deskach teatru Stanisławskiego w Moskwie. Zyskał tu uznanie za doskonałą kreację młodziutkiego studenta w komedii Turgieniewa pt. „Miesiąc na wsi”. W czasie wojny bolszewickiej Bolesławski był w Warszawie. Był i żołnierzem i artystą, występującym w teatrze Polskim. Jako artysta tego teatru i reżyser Bolesławski przyćmił swoją pracą i artystyczną inwencją wszystkie współczesne mu wielkości. Niezapomniana była jego inscenizacja „Miłosierdzia” Karola Huberta Rostrowskiego. Zdawało się, że będącym mieli jednego wielkiego reżysera teatralnego, którym będzie się można pochwalić zagranicą, a tymczasem nie.

Bolesławskiego zrażono do pracy na scenie polskiej, zadrażniono jego poczucie artystyczne. Może go nie doceniali pewni ludzie, może pragnęli wystawić jego talent na próby, może niepokoił ich jego wzrastający z dnia na dzień autorytet, dość, że stracili go dla sceny i filmu polskiego. Po wyręczeniu „Cu du nad Wisłą” Bolesławski opuścił Polskę, udając się do Paryża.

Kariera tego człowieka jest pełna nie-

Ryszard Bolesławski

zwykłych, fantastycznych wprost momentów. Z Paryża przeniósł się do Ameryki i tu spotkał go w roku 1923 reżyser polski Ryszard Ordyński, pracujący podówczas dla „Paramountu”.

„Pewnego dnia — pisze on — przechodząc koło czekającej na swój wybór grupy statystów, spostrzegłem w niej Bolesławskiego. Byłem zdumiony. Jaktó — on ten świetny aktor, reżyser, jeden z najlepszych uczniów Stanisławskiego, stoi tu w masie bezrobotnych, szukających dorywczego zarobku kilku dolarów?”

Z Paryża przyjechał do Nowego Jorku z baletem rosyjskim. Osiedlił na mieliznie. Bolesławski z fajeczką w ustach, bez tragedii w oczach przywitał starego znajomego, jakby w świadomości tego, że ta sytuacja to tylko etap do czegoś znacznie lepszego i ciekawszego.

A potem kupił sobie farmę pod Nowym Jorkiem, ożenił się z Amerykanką i reżyserował operetki, które mu przyniosły duży sukces na Broadwayu. Szczęście sprzyjało mu. Napisał i wydał książkę

„The Way of the Lancer” — „Polscy ulani”, która była wspomnieniem jego udziału w wojnie bolszewickiej. Ta książka była momentem zwrotnym dla jego kariery. Znalazło się bardzo wielu ludzi, którzy zaprowadzili go do Hollywood dał mu panowanie nad filmem. Jest wielkim i ciągle zyskuje na wielkość. Człowiek, którego kariera była isticie filmowa: aktor, żołnierz, pisarz, statysta, cygan, wielki reżyser, chluba Hollywood.

Chociaż mu dobrze było za oceanem, chociaż jego węzły fizyczne i duchowe z Ojczyzną były rozluźnione, to jednak tęsknił za tą Polską, w której go nie uznano. Z jego śmiercią świat filmowy poniósł dużą stratę. Tem cięższa ta strata, że przecież nie tak dawno umarł wielki Thalberg, Amerykanin, twórca „Romeo i Julii”. Dziś Hollywood optakuje zgon „wielkiego Polaka”, wielkiego artysty, którym chlubil się wytwórcy.

HENRYK BZYL

Kominiarze wymierają

Zawód kominiarzy niedługo już może należeć będzie do przeszłości. W niektórych miastach na zachodzie niema ich już zupełnie prawie. Zobaczenie kominiarza należy tam istotnie do bardzo dużego szczęścia. Elektryka, gaz, centralne ogrzewanie czynią zawód kominiarski zbędny. Mechanizacja gospodarstwa domowego i gospodarki opalowej godzi poważnie w liczbę czynnych kominiarzy. Pismo związku zawodowego kominiarzy oraz życia-ciel okien w Anglii podaje, że kominiarzy ubywa z każdym rokiem coraz więcej. Przeważnie zabierają się do czyszczenia okien. Obecnie do związku należy już tylko 2/3 kominiarzy oraz 1/3, czyszcicieli okien.

Nowe znaczki argentyńskie

W związku z inauguracją w Buenos Aires „Międzyamerykańskiej Konferencji Skonsolidowania Pokoju, rząd argentyński postanowił wydać pocztowy znaczek pamiątkowy wartości 10 centów, w ilości 200.000 egzemplarzy.

Znaczek ten, koloru czerwonego, przedstawia bandery 21 państw amerykańskich z napisem „Konferencja Międzyamerykańska Skonsolidowania Pokoju — Grudzień 1936”.

do Hollywood przybywa ostatnio bardzo dużo arystokratów, których bieda zmusza do szukania szczęścia w świecie gwiazd filmowych. Zdjęcie nasze przedstawia barona Brooke Earl of Warwick, który dzięki świetnym warunkom fotogenicznym został zaangażowany do jednej z wytwórni filmowych i występować będzie jako Michael Brooke.